

Amnesty press

NR 4

AMNESTY PRESS NUMMER 4 2015 En oberoende tidning om mänskliga rättigheter från Amnesty International

20 ÅR EFTER FREDEN

Så lite har hänt
på Balkan

SIDAN 28

CLAUDIA MEDINA, MEXIKO:

Varför åtalas ingen
av mina torterare?

SIDAN 34

Amazonas BYN GÅR IHOP MOT TIMMERMAFFIAN

SIDAN 8

Lösningen finns i Damaskus

D en rapport Amnesty International publicerade den 5 november om Syrien var en kuslig påminnelse om verkligheten i det land där halva befolkningen nu är på flykt. "Det rör sig om brott mot mänskligheten" från president *Bashar al-Assad*s regering, slog Amnesty fast. I rapporten talas om minst 65 000 försvinnanden sedan år 2011 och merparten av dessa är civila som fastnar i något som har utvecklats till "en kassako för regimen" som en advokat från Damaskus uttryckte det. Under hösten har också striderna i flera områden, däribland Aleppo, intensifierats och både Ryssland och USA genomför flyganfall där inte bara stridande grupper drabbas utan även civila.

Den 8 november slog Human Rights Watch, HRW, larm om att två tredjedelar av syriska barn som har flytt till Turkiet inte går i skola. Omkring 485 000 barn missar sin utbildning och många av dem tvingas istället bli barnarbetare för att bidra till familjens försörjning och HRW varnar för att de unga flyktingarna löper risk att hamna i barnnätkenskap eller rekryteras till väpnade grupper.

D et är knappast förvånande att många syrier på flykt idag söker sig till Europa då hoppet om ett slut på kriget i Syrien har ersatts med farhågorna att konflikten i regionen

**ULF B
ANDERSSON**

Chefredaktör

FOTO: SANDRA JOHNSON

kommer att bli mycket långvarig och att det Syrien (och Irak) som tidigare har funnits är på väg att försvinna ut ur historien. En bestående fred kan mycket väl innebära en permanent uppdelning i etno-religiösa områden där minoriteter inte har någon plats.

Europa har de 28 EU-ländernas gemensamma projekt knakat i fogarna när de flyende människornas antal växer och politiker i varje land dessutom vet att flyktingfrågan kan stå i fokus vid kommande val när insikten växer fram att krisen denna höst inte är ett övergående fenomen. Lösningen på Syrienkrisen finns i Damaskus och ett stort ansvar vilar på den regim som med järnhand styrt landet i decennier. De viktigaste utomstående aktörer som cyniskt använder Syriens folk för sina egna motiv kunde i oktober för första gången mötas i Wien, sedan USA sagt ja till att Iran bjöds in. Det beskrevs som en stor framgång att länder som USA, Ryssland, Saudiarabien och Turkiet nu överhuvudtaget samtalar. Det lär dock dröja länge innan människor slutar riskera livet för att undgå flygbombningar, artillerigranater och terrorn från regimen eller IS.

AMNESTY PRESS är ett forum för information och diskussion kring mänskliga rättigheter samt de områden som faller inom ramen för Amnestys globala och övergripande prioriteringar. Amnesty Press leds av en självständig redaktör som också är ansvarig utgivare. Artiklar representerar inte nödvändigtvis Amnestys åsikter. Det gäller även annonsmaterial, till exempel bilagor. Amnesty Press utges av Amnesty International, svenska sektionen.

REDAKTION: Ulf B Andersson, redaktör, ansvarig utgivare. Malin Engman (layout), Vera Häggblom (sociala medier).
GRAFISK FORM/AD: A4/Lotta Lundin.
REPRO: A4/Lotta Lundin.
ADRESS: Box 4719, 116 92 Stockholm.
TELEFON: 08-729 02 00, fax: 08-729 02 01.
E-POST: ap@amnesty.se
HEMSIDA: amnestypress.se
PRENUMERATION: 200 kr.
SVENSKA SEKTIONEN: Postgiro 900072-0,

bankgiro 900-0720.
TRYCKERI: V-TAB AB, Vimmerby, 2015.
PRESSLÄGGNING: 9 november 2015. Utkommer med fyra nummer 2015.
MANUSSTOPP: nr 1/2016: 1 februari.
HOS LÄSARNA: 4 mars 2016.
ISSN: 0284-7108. Detta nummer trycks i 98 000 exemplar.
OMSLAGSBILD: Invånare från byn Santa Clara i peruanska Amazonas. Foto: Jesper Klemmedsson

SEGER. I peruanska Amazonas kämpar bybor mot timmermaffian. Här är det återsamling i byn Santa Clara med fem motorsågar som tagits från personer som illegalt avverkar skog.

FOTO: JESPER KLEMEDSSON

22 NY VÅR FÖR FÅNGAR I USA?

EFTER VALET I USA nästa år växer hoppet om en ny kriminalpolitik i det land som har flest antal fångar per capita i världen. I Baltimore arbetar ex-fången Antoine Bennett numera som präst.

28 SKULDEN OCH FÖRSONINGEN

I NOVEMBER 1995 slöts freden i Dayton. Bosnien är dock ett delat land och Kosovo en fortsatt stridsfråga. Amnesty Press samlade Vesna Pesic och Boban Stojanovic till ett samtal om Serbien och synen på kriget.

DESSUTOM

4

ÖGONBLICKET
I oktober kunde koreaner möta nära och kära de inte sett sedan Koreakriget.

6

GODA NYHETER
Två fångar har frigetts från Guantánamo.

33

KRÖNIKA
Papang Hidayat skriver om ett nedtystat massmord.

FOTO: CHRISTINA SJOGREN

FARLIG KÖNSKONST

44 MEGUMI IGARASHI är den japanska konstnären som fick världsomfattande uppmärksamhet när polisen grep henne efter en kajakfärd med en kajak avbildad av hennes eget kön. Nu är hon åtalad för obscenitet.

KRIGET SOM INTE TOG SLUT

ÅR 1953 TYSTNADE VAPNEN på Koreahalvön efter tre års krig. Vapenvilan längs den 38:e breddgraden består men något fredsavtal har aldrig slutits och Korea är delat i två stater. Flera miljoner familjer lever åtskilda sedan Koreakriget. För 15 år sedan enades Nord- och Sydkorea om ett återföreningsprogram men det har blivit få tillfällen till återförening. Över 65 000 sydkoreaner står i kö för återförening.

Efter långa förhandlingar mellan Röda korset i de bägge länderna kunde några hundra personer återses i slutet av oktober på ett hotell vid berget Kumkang i Nordkorea. Då många har uppnått en hög ålder vet de att detta troligen är sista gången de återser sina nära och kära. Här möter 83-årige *Oh Se In* från Nordkorea sin fru; *Lee Soon-kyu*, 85.

FOTO: KOREA POOL/AP/TT

ETIOPIEN: BLOGGARE FRIADE AV DOMSTOL

 DEN 16 OKTOBER frikände en domstol i Etiopiens huvudstad Addis Abeba bloggarna **Natnael Feleke, Atnaf Berhane, Abel Wabela** och **Befeqadu Hailu** från anklagelser om terrorism. De hade suttit i häkte i 539 dagar. Även **Soliyana Gebremichael**, som befinner sig i exil i USA, frikändes. För Befeqadu Hailu kvarstår dock ett åtal om uppvigling och han hålls kvar i häkte.

Bloggarna tillhör alla kollektivet Zone 9, som upprepade gånger har kritiserat regeringen i Etiopien. År 2009 införde Etiopien en terroristlagstiftning som har använts mot journalister och röster som regeringen vill tysta. En av dem som har dömts är **Eskindir Nega**, journalist som år 2012 fick tolv års fängelse för påstådd terrorism. Amnesty betraktar honom som samvetsfånge. ■■■

SAMVETSFÄNGE FRI EFTER FYRA ÅR

 DEN VIETNAMESISKA bloggaren **Ta Phong Tan** frigavs den 19 september efter att ha avtjänat fyra år av ett tioårigt fängelsestraff för "propaganda mot staten". Hon sattes på ett plan till Los Angeles i USA där hon nu lever i exil. Ta Phong Tan är en tidigare polis som år 2007 var medgrundare till Fria journalistklubben som ville yppmuntra yttrandefrihet som alternativ till statskontrollerade medier. På sin blogg Conglysthat (Rättvisa och sanning) publicerade hon artiklar om sociala orättvisor, människorättsövergrepp och nationell suveränitet. Amnesty har betraktat henne som samvetsfånge. ■■■

FOTO: PRIVAT/TA
Ta Phong Tan

hon artiklar om sociala orättvisor, människorättsövergrepp och nationell suveränitet. Amnesty har betraktat henne som samvetsfånge. ■■■

PÅ VAKT.
Emely Nieves i vaktornet vid USA:s fångläger på Guantánamobasen.

FOTO: US DOD/AI

Två fångar frigivna

 DEN 30 OKTOBER landade ett plan på flygplatsen Biggin Hill i sydöstra London och **Shaker Aamer**, 48, kunde kliva av som en fri man efter att ha tillbringat nästan 14 år i USA:s fångläger på Guantánamobasen på Kuba. Shaker Aamer, född i Saudiarabien men bosatt i Storbritannien med fru och fyra barn som är brittiska medborgare, tillfångatogs av afghanska styrkor i staden Jalalabad år 2001 och överlämnades till USA. År 2007 gav amerikan-

ska myndigheter klartecken för frigivning men av oklara skäl har han hållits kvar i fångenskap i ytterligare åtta år.

– Aamer har uppgett att han torterades i närvaro av brittiska agenter i Afghanistan och detta måste utredas, sade **Kate Allen**, chef för Amnestys brittiska sektion.

Hon krävde också en utredning av hela serien av anklagelser om att brittiska myndighetspersoner varit inblandade i kidnappningar, fånglanden och tortyr utomlands

från Guantánamo

under "kriget mot terrorn". Enligt The Guardian sade Shaker Aamers advokater att de tror att brittiska regeringen snabbt kommer att erbjuda ekonomisk ersättning för att slippa besvärande anklagelser om brittisk inblandning i människorättsövergrepp inför domstol.

Andra briter som har hållits på Guantánamo och som uppgett att brittisk säkerhetstjänst varit inblandade i deras överföring har tidigare fått kompensation på en miljon pund (cirka 14

miljoner kronor) om de avstått från att stämma brittiska staten.

Den 28 oktober frigavs också **Ahmed Ould Abd al-Aziz**, 45. Han har suttit fängslad sedan år 2002. Redan år 2009 gavs klartecken för frigivning och hans advokat **Clive Stafford Smith**, chef för Reprieve, beklagade att hans klient har hållits kvar i ytterligare sex år. **Aziz** flögs till sin familj i Mauretaniens.

Fortfarande finns 113 fångar på Guantánamo. Av dessa är 53 klara för frigivning. ■■■

 Frigivningen av Danilo är en stor nyhet men han borde aldrig ha fängslats. Att fredligt uttrycka sin åsikt är inget brott.

Erika Guevara-Rosas, Amerikachef för Amnesty International, den 20 oktober sedan graffiti-konstnären Danilo Maldonado Machado, känd som "El Sexto", har frigetts efter nästan ett år i kubanskt fängelse. Han greps i en taxi på juldagen 2014. I bagageluckan fanns två grisar där namnen Raúl och Fidel hade målats.

JOURNALISTER BENÅDADE

 DEN 23 SEPTEMBER frigavs **Mohamed Fahmy** och **Baher Mohamed** sedan den egyptiske presidenten Abdel Fattah al-Sisi hade beslutat att benåda dem.

Den 29 augusti dömdes tre journalister från tv-kanalen al-Jazira till fängelse av en domstol i Egyptens huvudstad Kairo (se Fatta penan nummer 3/2015). Domstolen sänkte deras straff. Den australiske **Peter Greste** dömdes till tre års fängelse i sin frånvaro men har inte benådats av presidenten. Domstolen ansåg att de tre inte kunde betraktas som journalister och de ansågs ha spritt "lögner" om Egypten i al-Jazira.

Mohamed Fahmy tackade efter benådningen Amnesty för dess "gränslösa stöd" under de två år han satt fängslad. ■■■

FOTO: AI
Den benådade journalisten Mohamed Fahmy (till höger) möter Salil Shetty, generalsekreterare i Amnesty International, i London.

A group of men are seen from behind, walking through a dense, overgrown forest. The men are dressed in casual work clothes, including t-shirts and trousers. One man in the foreground wears a purple t-shirt and dark pants. Another man in the middle ground wears a striped shirt and a red cap. The forest is thick with green foliage and many fallen branches, creating a narrow path. The overall atmosphere is one of a remote, possibly conflict-ridden area.

BYBORNA

som slåss för

AMAZONAS

Den 1 september 2014 mördades urfolksaktivisten Edwin Chota i peruanska Amazonas. Spåren pekade mot den timmermaffia han hade vikt sitt liv åt att bekämpa. Amnesty Press besöker ett Amazonas där Edwin Chotas kamrater nu tar till vapen för att försvara sitt land.

TEXT: IVAR ANDERSEN FOTO: JESPER KLEMEDSSON

PERU

HUVUDSTAD:
Lima

POLITIK:
Republik. President sedan år 2011 är **Ollanta Humala**, en kontroversiell politiker som betraktas som center-vänster.

YTA:
1 285 220 km²
(Sverige
449 964 km²)
BEFOLKNING:
31,2 miljoner.

Alicia Vazques Vardales

” Våra förfäder varnade för att det skulle komma män med pengar och försöka ta vårt land, säger *Alicia Vazques Vardales*.

Hennes hemby Santa Clara ligger i västra delen av peruanska Amazonas, några timmars bilfärd från provinshuvudstaden Pucallpa. Längre utgjorde den relativa närheten till tätorten, vars namn på quechua betyder ”röd jord”, ett skydd. Men nu har förfädernas varning blivit verklighet. Tidigare föredrog männen med pengar att sköta sina ljusskygga affärer längre in i jungeln. Men expansionen är konstant och nu har deras blickar fallit på markerna runt Santa Clara.

– För bara några år sedan hade vi allt vi behövde, säger Alicia Vazques Vardales. Men nu tar de våra medicinalväxter och djurens mat. Snart har vi ingenting kvar.

Hon tillhör urfolket shipibo, en av dussintals etniska minoriteter i Amazonas, vars överlevnad som grupp är helt beroende av den livsmiljö djungeln utgör. Peru har ratificerat FN-organet ILO:s konvention 169 om stamfolk och urfolk och är skyldigt att värna shipibos rätt till kulturellt självbestämmande. Men implementeringen kan bäst beskrivas som

bristfällig och i Amazonas har den timmermaffia som nu hotar Santa Clara sedan lång tid kunnat härja i stort sett ostörd.

Enligt Världsbankens beräkningar sker 80 procent av all timmeravverkning i Peru illegalt. När timret skeppas till utlandet sker en dramatisk värdeökning. Exportpriset för illegalt avverkad mahogny ligger runt 15 000 kronor kubikmetern. När det säljs i USA har summan fördubblats.

Siffrorna är notoriskt osäkra men verksamheten antas omsätta miljardbelopp varje år. Det gör timmermaffian till en maktfaktor att räkna med i de vidsträckt områden nära gränsen mot Brasilien där myndigheterna lyser med sin frånvaro.

– Vi försöker bygga allianser så att vi kan stödja varandra. Vi kan inte slåss ensamma mot dessa monster. De har pengar och inflytande, vi har ingenting, säger Alicia Vazques Vardales.

Hon sitter i skuggan av ett palmbladstak. Det är en del av en slags konferenslokal utomhus som byn har färdigställt inför att representanter för områdets stammar ska komma på besök. Tillsammans ska de diskutera hur motståndet mot avverkningen ska organiseras.

Männen i Santa Clara är dock otåliga. 25 av dem beger sig iväg mot ”zona afectada”, området där avverkningen sker. De är

HOTAD BY. Byn Santa Clara i peruanska Amazonas känner sig hotad av timmermaffian och villjan att försvara sig växer.

VÄLLAGRAT. Rio Ucayali, Pucallpa, Peru. Pyramider av massiva trädstammar ligger och väntar på att sågas till mindre format inför exporten till utlandet. En mångmiljardindustri verkar i helt öppen dager.

ILLEGAL LAST? Ett skepp kommer lastat på Rio Ucayali utanför staden Pucallpa i peruanska Amazonas. Enligt världsbankens beräkningar sker 80 procent av all timmeravverkning i Peru illegalt.

► beväpnade med machetes, pilbågar och ett ålderstiget gevär. Det är av goda skäl. Striden om skogen har skördat offer förr.

Edwin Chota hade länge varit en nagel i timmermaffians öga. Bördig från den avlägsna ashanikabyen Saweto, fyra dagars båtfärd från Pucallpa, kom Edwin Chota genom sin aktivism att bli en symbol för kampen till regnskogens försvar.

I tio års tid hade Edwin Chota uppvaktat lokala myndigheter med krav på landrättigheter. Han hade lett en delegation till huvudstaden Lima för att göra urfolkens röst hörd i maktens korridorer. Och han hade satt i system att följa det illegalt avver-

kade timrets färd från djungeln till hamnen i Pucallpa. Men trots att Edwin Chota alltid överlämnade sin dokumentation till polisen inleddes aldrig några utredningar. Inga åtal väcktes och inga gripanden genomfördes. Inte förrän Edwin Chota våren 2013 fick sällskap av en journalist från National Geographic såg sig ordningsmakten tvingad att agera.

För Edwin Chota skulle det visa sig bli en dyrköpt seger. De hot han sedan många år levt under intensifierades.

– Timret och företagen är nu under utredning men vem ska skydda Sawetos folk och dess ledare? sade han till den amerikanska tidskriften.

Edwin Chotas farhågor visade sig vara välgrundade. Den 1 september 2014 befann sig Edwin Chota och tre andra aktivister; Jorge Ríos Pérez, Leoncio Quinticima Meléndez och Francisco Pinedo, från Saweto på resande fot. De var på väg till ett möte i ett ashanika-samhälle på andra sidan den brasilianska gränsen. Mötet skulle handla om hur byarna kunde skydda sig mot timmermaffians hot. De fyra aktivisterna kom aldrig fram.

Morden rapporterades först flera dagar senare. Edwin Chotas hustru Julia Chota lämnade Saweto så snart hon nåddes av nyheten men vägen till Pucallpa är lång.

– Det var mitt livs värsta resa, sade hon

till australiska Channel 4. Barnen grät och vi hade knappt någon mat men vi stannade inte. Vi var tvungna att ta oss dit och söka rättvisa för våra makar.

Edwin Chota och hans kamrater var inte de första och sannolikt inte de sista som mördas. Peru är ett av världens farligaste länder för miljöaktivister och sedan år 2002 har minst 57 personer mördats för sitt engagemang mot gruvor och avverkning, enligt människorättsorganisationen Global Witness.

Våldet har sitt epicentrum i det resursrika Amazonas. Regionens geografiska isolering och svårframkomliga terräng har förvandlat urfolkens hembygd till laglöst land styrt av den starkes rätt. Edwin Chota var övertygad om att landrättigheter skulle vara ett första steg för att skydda regnskogen och dess folk från exploatering. Han dog för den övertygelsen.

Vid flodbankarna längs Rio Ucayali ligger timmerupplagen på rad. Pyramider av massiva trädstammar väntar på att sågas till mer hanterligt format inför exporten till utlandet. Varje stam är minst 50 år gammal och värd tiotusentals kronor. Det är en illegal

Varje stam är minst

50

år gammal och värd tiotusentals kronor.

”Exportpriset för illegalt avverkad mahogny ligger runt 15 000 kronor kubikmetern. När det säljs i USA har summan fördubblats.”

”Skogsbolagen betalar myndigheterna för att titta åt ett annat håll och så betalar de polisen för beskydd.”

- mångmiljardindustri som verkar i helt öppna dagar.
Några kvarter bort har paraplyorganisationen Aidesep, Urfolkens förening för den peruanska regnskogens utveckling, sina lokaler. Edwin Chota var fram till sin död en av 350 000 medlemmar från drygt 1 300 byar i Amazonas.
Det senaste året har utvecklingen gått snabbt. Urfolkens kamp befinner sig normalt i mediaskugga men mordet i september 2014 uppmärksammades internationellt och Amnesty International utlyste en blixttaktion. Pressade av uppmärksamheten stiftade myndigheterna snabbt en lag som

ska göra det lättare för lokala samhällen att erhålla landrättigheter, oavsett om skogsbolag tidigare beviljats koncessioner på området. I augusti fick byn Saweto sina efterlängta landrättigheter.

– Lagen är en stor framgång men tyvärr var priset att fyra av våra kamrater miste livet, säger *Erik Vasquez Sanchez*, ansvarig för landfrågor på Aidesep. De stiftade lagen den 30 september 2014 för att de var under internationellt tryck. Men de kunde ha infört lagen tidigare och undvikit mordet.

Även om lagen är en framgång utgör den ingen universallösning för Amazonas byar, bara en utgångspunkt för fortsatt kamp. Landrättigheterna är inte gratis.

– Problemet nu är att vi behöver pengar för att registrera vårt land. Regeringen vägrar ge det till oss så vi måste samla ihop pengar i våra samhällen, säger Erik Vasquez Sanchez.

Tio hektar kostar omkring 50 000 kronor att registrera. Det är enorma summor för byar som praktiserar självhushållning och nästan helt saknar kontantekonomi.

Inte heller innebär landrättigheter garantier mot illegal avverkning. Santa Claras invånare vann rätten till sina marker redan år 1979 i samband med dåvarande presidenten Juan Velasco Alvarados jordreform. Trots det har skogsbolaget BPP beviljats rätt att avverka skyddsvärd urskog på byns land.

För en utomstående framstår det som obegripligt. Trots internationella konventioner och juridiska rättigheter får ett jätteföretag fria händer att avverka skyddad ➤

ILLEGAL AVVERKNING

- Hälften av Perus yta, 68 miljoner hektar, täcks av regnskog. Sedan Brasilien år 2001 införde ett moratorium mot avverkningen av mahogny har Peru blivit den dominerande leverantören till världsmarknaden. Avverkning har reducerat träslaget till 30 procent av dess ursprungliga utbredning.
- Peru har ratificerat den internationella Cites-konventionen till skydd för hotad flora och fauna och har enligt bedömare ett fullgott juridiskt ramverk för att skydda Amazonas urskog. Problemet är den obefintliga implementeringen och efterlevnaden.
- 80 procent av all avverkning i Peru sker illegalt, enligt en uppskattning från Världsbanken år 2012. På pappret laglydiga skogsbolag och privata aktörer är bägge delaktiga och brukar gå under samlingsnamnet ”timmermaffian”.
- På samma sätt som den organiserade brottsligheten tvättar pengar tvättar timmermaffian timmer. Det sker bland annat genom handel med avverkningskoncessioner på den svarta marknaden.
- 2014 bidrog Sverige med 100 miljoner kronor till en fond, förvaldat av den ideella organisationen Rights and Resources Initiative, för erkännande av urfolks landrättigheter.

VIKTIGA PAPPER. Här finns urkunder på rättigheter samlade på Aideseps kontor. I teorin kan dessa papper användas för att dra timmerbolag inför rätta men korruptionen är ett hinder.

LAGEN I EGNA HÄNDER. I Amazonas har timmermaffian som nu hotar Santa Clara sedan långt tid kunnat härja i stort sett ostört. Därför har byn tagit saken i egna händer. Beväpnade med machetes, pilbågar och ett gammalt gevär patrullerar byn sitt territorium på egen hand.

skog liksom polisbeskydd under avverkningsprocessen. Hur går det ihop? Erik Vasquez Sanchez kan inte låta bli att le åt frågan. I Amazonas är svaret självklart.

– Korruptionen är institutionaliserad här, säger han. Skogsbolagen betalar myndigheterna för att titta åt ett annat håll och så betalar de polisen för beskydd.

Han blåddrar i en tjock pärm med kartor och dokument fulla av stämplrar. De är från mätningar utförda år 1989 men ser ut som antika pergament, åldrade i förtid av den höga luftfuktigheten. Med stöd av dessa urkunder kan timmerbolag som avverkar illegalt dras inför domstol. Åtminstone i teorin.

– Vi kan starta processer men det tar lång tid. Vi har inget stöd, vare sig juridiskt eller ekonomiskt, förklarar Erik Vasquez Sanchez.

Dessutom ger landrättigheter inget skydd alls mot de delar av timmermaffian som verkar helt utanför lagen och sedan säljer den dyrbara råvaran ädelträ vidare till de formellt laglydiga skogsbolag som förfalskar ursprungsmärkningen före export.

– Regeringen bryr sig inte om byarna, säger Erik Vasquez Sanchez. Den stoppar inte exploateringen av resurserna som byarna är beroende av. Det pågår en invasion.

KONFRONTATION. Byns utsända beslagtar skogsarbetarnas motorsågar. De som vägrar ge ifrån sig sina sågar slits och puttas bort.

AMAZONAS VÄKTARE

Marschen går långs knappt urskiljbara stigar i den täta djungelvegetationen. Ibland måste vägen röjas med machete. Stämningen är spänd. Spanare som gått i förväg rapporterar att polis patrullerar avverkningsområdet för att se till att inget stör avverkningen. Männen från Santa Clara konfererar.

– Vi går dit ändå, säger någon.

– Inte för att bråka, bara för att förklara att det här är vårt territorium, fyller någon annan i.

Först är det surrande ljudet svårt att urskilja från resten av djungelns påträngande ljudkuliss. Armén av insekter tjuter, skriker och gnisslar. Men det ökar i volym i takt med att vi närmar oss. Det låter mekaniskt, som en maskin. En motorsåg. Doften av färksågat timmer tränger igenom luften. De nyfällda träden ser ut som stupade jättar.

Viss oro kan skönjas i skogsarbetarnas ögon när de omringas av shipibofolket. Bägge grupperna är beväpnade. Den ena kämpar för sitt

MOT DJUNGELN. De 25 byborna måste först färdas i båt en timme, därefter väntar några timmars marsch genom tät djungel.

SLAGET ÄR VUNNET.
Ytterligare ett krigsbyte.
En skogsmaskin.

BESLAGTAGNA SÅGAR. Tillbaka i byn Santa Clara med krigsbytet.

SKEPTICISM. Alicia Vazques Vardales vet att framgångar kan följas av vedergällning. Därför lyssnar hon noga på lokalsamhällets egna radiosändningar.

► sätt att leva. Den andra för brödfödan. De män som sköter den faktiska avverkningen står längst ned i timmerhierarkin, oftast är de fattiga daglönare.

Männen från Santa Clara läser upp den deklARATION regeringen författade efter Edwin Chotas död och förklarar att skogen är skyddad.

- Myndigheterna säger att det är fritt fram. Vi har order att arbeta, säger en av trädfällarna.

Det hettar till när byns utsända ska beslagta motorsågarna. En skogsarbetare sätter sig demonstrativt på sin såg men slits bort under upprörda rop.

Ändå skiljs de åt på under omständigheterna vänskapliga former. Flera av skogsarbetarna säger förlåt och tar i hand. Men så snart patrullen från Santa Clara är utom synhåll kommer skogsarbetarna att skynda sig att kontakta polisen. De har inget val.

Urfolken har inte heller något val, säger *Reyder Sebastian*, ordförande för Aidesep i Ucayali. Om myndigheterna inte tar sitt

ansvar kommer konflikten att trappas upp:

- Vi har gett regeringen till årsskiftet på sig att ta bort alla koncessioner från våra territorier. Om den inte gör det kommer vi själva att agera.

Reyer Sebastian vill inte gå in på detaljer men säger att han talar om väpnad kamp:

- Vi har lång erfarenhet av självförsvar. Regeringen tvingar oss att göra det den inte klarar av. Vi behöver områden som är säkra från timmeraffian.

Patrullen återvänder segerrusig till Santa Clara. Krigsbytet består av fem motorsågar. Medan männen turas om att lyfta dem i triumf är Alicia Vazques Vardales mer reserverad. Fingrarna stryker nervöst över kjolen dekorerad med shipibos labyrintliknande geometriska mönster. Hon har fem barn att försörja och vet att varje framgång kan följas av vedergällning.

- Det är farligt här nu, säger hon. Jag sover inte på nätterna för jag är rädd att timmerföretagen ska komma för att hämnas. IIII

Ny vår för USA:s FÅNGAR

SKA STÄNGAS. I juli beordrade Marylands guvernör Larry Hogan att fängelset Baltimore City Detention Center ska stängas på grund av problem med korruption och våld. Fängelset ska mer eller mindre ha kontrollerats av kriminella gäng.

MED 2,2 MILJONER FÅNGAR har USA flest invånare i fängelse av världens alla länder. Den stenhårda kriminalpolitik som förts i fyra decennier ifrågasätts dock allt mer inför valet 2016. I stadsdelen Sandtown i Baltimore kämpar invånarna för att hålla varandra kvar i friheten i väntan på en fängelsereform.

TEXT: JONAS CULLBERG FOTO: JOHANNES FRANDSEN

”Det var här det hände.”
Antoine Bennett, en rundlagd 44-årig man med ett vänligt ansikte, stannar till vid ett gathörn i stadsdelen Sandtown-Winchester i västra Baltimore. Många fönster och dörrar längs gatan är igenspikade med masonitskivor och husen är övergivna. I hörnen sitter unga män med munkjackor och uttråkade blickar och väntar på kunder som vill köpa heroin.

– Det var en dag i juni, några veckor innan jag fyllde 18 år, minns Antoine Bennett. Jag var ung, dum och med i ett gäng. En av mina dåvarande vänner hade sålt crack av för låg kvalitet till en kille som krävde att få tillbaka sina pengar. Min kompis visste att jag hade en pistol och sade åt mig att komma med när de skulle mötas. Vi gick dit och det blev tjafs direkt. Killen hotade oss och sade att han skulle komma tillbaka med ett vapen. Det var ett stort misstag av honom att hota någon som är beväpnad. Jag sköt honom två gånger, mitt på ljusa dagen. Det är inget jag är stolt över men som tur är överlevde han. Jag dömdes till 10 år i fängelse med risk för att få sitta i 30 år om jag misskötte mig.

Antoine Bennett läste in sin gymnasieexamen i fängelset och blev villkorligt frigiven efter tre och ett halvt år. Nu arbetar han som pastor i en kyrka i Sandtown och driver projektet *Men of Valuable Action*, MOVA, som hjälper exfångar att hitta ett jobb och att klara livet i frihet.

– Jag hade så många vänner som satt i fängelse att det kändes naturligt att åka in, berättar Antoine Bennett medan han i förbifarten ber oss att inte rikta kameror eller blickar mot langarna.

– Att hamna i fängelse sågs som en manlighetsrit i kvarteret, någonting nästan alla här går igenom för att bli vuxna, fortsätter han. Men när jag väl var där kände jag väldigt tydligt att det inte passade mig att någon talar om när jag får äta, duscha eller gå på toaletten.

Tre procent av Sandtowns invånare sitter i fängelse och det är högst andel av alla stadsdelar i delstaten Maryland. Sandtown är ett skolexempel på konsekvenserna av de hårda tag mot brottslighet som präglade de senaste 40 åren i USA. ”Kriget mot knarket” inleddes av president *Richard Nixon* i början av 1970-talet och trappades upp under det följande decenniet av *Ronald Reagan*.

Receptet var fler poliser, fler brottsrubriceringar och betydligt längre straff än i de flesta andra industrialiserade länder. *Bill Clinton* fortsatte på samma spår under sin tid vid makten på 1990-talet och skrev under en lag som innebar att den som dömts två gånger för allvarliga brott åker in på livstid den tredje gången, även om det rör sig om ett mindre brott som snatteri.

Här i Baltimore drev borgmästaren *Martin O'Malley*, som senare blev guvernör i Maryland och nu kampanjar för att bli demokraternas presidentkandidat i nästa års val, nolltolerans mot brott. Enbart under år 2005, då *Martin O'Malley* var borgmästare, greps drygt 108 000 människor – i en stad med bara 620 000 invånare, de flesta av dem i fattiga svarta områden som Sandtown.

USA

HUVUDSTAD:
Washington.

POLITIK:
Federal stat med stort självbestämmande för de 50 delstaterna. Val hålls i november 2016.

YTA:
9 857 306 km².
(Sverige 449 964 km²)

BEFOLKNING:
322 miljoner.

”Att hamna i fängelse sågs som en manlighetsrit i kvarteret.”

”Det är många olyckliga familjer här, många barn som växer upp utan sina pappor.”

De tuffa tagen ses nu av många som ett misslyckande. Drogmissbruket har inte minskat, samtidigt som antalet amerikaner som sitter i fängelse har femfaldigats sedan 1970-talet och nu beräknas uppgå till 2,2 miljoner personer. Brottsligheten har visserligen halverats i USA sedan början av 1990-talet men forskning från den amerikanska vetenskapsakademien, The National Academy of Sciences, visar dock att det ökade antalet fångar haft en mycket liten del i den trenden. Kritiker menar att kriget mot knarket riktat in sig specifikt på afro-amerikaner, till exempel genom att brott som främst begås av svarta, som innehav av

STREET ART.
En muralmålning föreställande Freddie Gray, som dog efter ett polisinslag i april, täcker en husvägg i hans hemkvarter i Sandtown i västra Baltimore.

Fångar i USA

USA HAR MINDRE ÄN fem procent av världens befolkning men närmare 25 procent av världens fångar.

År 2013 hade USA 716 fångar per 100 000 invånare, den högsta siffran i världen. Sverige har 67 fångar per 100 000 invånare.

Svarta utgör 14 procent av den amerikanska befolkningen men hela 40 procent av dem som sitter i fängelse. Var tredje svart man mellan 20 och 39 år med oavslutad gymnasieutbildning sitter redan inne, jämfört med 13 procent av vita män i samma grupp. Sannolikheten är större att en svart man i åldern 20 till 30 år sitter i fängelse än att han har ett arbete.

Trots att statistiken visar att vita och svarta amerikaner använder marijuana i ungefär lika stor utsträckning grips svarta amerikaner 3,73 gånger oftare än vita för marijuana-innehav, enligt en rapport från den amerikanska medborgarrättsorganisationen ACLU.

De som sitter fängslade eller är ute villkorligt, saknar oftast rösträtt i USA. Endast delstaterna Maine och Vermont låter fångar delta i val. I några delstater är också vissa personer som har avtjänat sitt straff berövade rösträtten.

crack, bestraffats betydligt hårdare än likvärdiga brott som i högre grad begås av vita, som innehav av kokain. Och det är framförallt svarta män som står för ökningen av antalet fångar.

För män som har suttit i fängelse är det dokumenterat svårt att hitta arbete och bostad när de väl släpps ut och arbetslösheten i stadsdelar som Sandtown är skyhögt. Familjer slås sönder och många kvinnor tvingas ta hand om sina barn på egen hand när männen sitter inne. Omkring 2,7 miljoner amerikanska barn har en förälder i fängelse, vilket skapar en ond cirkel. Studier visar att barn med föräldrar i fängelse ofta drabbas av depression, får sämre skolresultat och att risken ökar för att de själva begår brott.

– Det är många olyckliga familjer här, många barn som växer upp utan sina pappor, säger Antoine Bennett, tillbaka på MOVA:s kontor i Sandtown, samtidigt som han lastar in Coca Cola-kartonger i lokalen inför föreningens helgpicknick för nyligen frigivna män och deras barn.

– Nästan allt som görs i Sandtown organiseras av kvinnor. Det är jättebra men vi behöver männen här också, fortsätter han.

Nu sker det en tydlig förändring i det amerikanska samtalet kring brott och straff. Frågan har blivit mycket omdiskuterad efter det senaste årets stora protester mot polisvåld i städer som Ferguson, New York och Baltimore. Efter att den 25-årige *Freddie Gray* bröt ryggraden och dog i samband med att ha gripits av polis här i Sandtown i april utbröt de värsta kravallerna i staden sedan mordet på *Martin Luther King* 1968. Baltimorebor arrangerade också stora fredliga protester där de vädrade sitt missnöje med vad de anser vara en diskriminerande och våldsam poliskår.

Två dagar efter Freddie Grays begravning höll *Hillary Clinton*, som kämpar för att bli demokraternas presidentkandidat nästa år, ett tal där hon förklarade att ”massfängslandets tid” måste få ett slut. Det är en tvärvänd-

ning jämfört med hur hon lät i kampanjen för sin make Bill Clintons kriminalpolitik 1994, då hon efterlyste hårdare straff för återfallsförbrytare.

Även konservativa tankesmedjor och republikanska presidentkandidater som *Jeb Bush*, *Rand Paul* och *Ted Cruz* driver på för en fängelsereform för att minska antalet fångar, ofta med argumentet att det skulle spara skattepengar. Sådana tongångar hade varit en omöjlighet från såväl konservativa som liberala presidentkandidater bara för några år sedan. Samtidigt är det en enorm uppgift att reformera det amerikanska fängelsesystemet. För att USA ska hamna på samma nivå som England eller andra jämförbara länders nivå, behöver 80 procent av fångarna släppas fria. Att bara frige ”ickevåldsamma” fångar räcker inte på långa vägar.

I början av november 2014 togs ett litet steg på vägen när 6 000 fångar släpptes fria i förtid. De flesta hade suttit inne för narkotikabrott. Motivet bakom frigivningarna, den största i USA:s historia, är att minska trängseln i landets fängelser och att

kompensera fångar som fått för hårda straff under kriget mot knarket. Sammanlagt ska 40 000 fångar friges.

Antoine Bennett ifrågasätter inte att han själv och andra som gjort sig skyldiga till grova våldsbrott hamnade i fängelse.

– Men många åker in för småskalig langning, för att de använt droger eller för småsaker som att ha missat att betala en rättegångsavgift. För dem borde det finnas alternativ till fängelse. Maryland lägger 17 miljoner dollar per år på att sätta folk i fängelse här i Sandtown. Att använda pengarna till sommarjobb, utbildning, rusta upp stadsdelen och att hjälpa folk att starta småföretag skulle ha en större effekt mot brottsligheten, menar Antoine Bennet.

– Jag ser framför mig ett Sandtown där grannarna lämnar dörrarna olåsta, där det är rent och snyggt, med trädgårdar och parker där barnen kan springa runt och kasta snöboll utan att vara rädda. Jag ser det framför mig och det är det enda som hindrar mig från att bli galen här. IIII

AVTJÄNAT STRAFF. Nu hjälper Antoine Bennett andra exfångar i stadsdelen att klara av livet i frihet.

58 000 CIVILA HAR FÖRSVUNNIT I SYRIEN

I EN RAPPORT den 5 november anklagar Amnesty International de syriska myndigheterna för att ligga bakom tiotusentals påtvingade försvinnanden sedan år 2011. Syriska nätverket för mänskliga rättigheter har dokumenterat minst 65 000 försvinnanden de fyra senaste åren. Av dessa gäller 58 000 civila. De som förs bort hålls under förskräckliga förhållanden i överfulla celler och blir avskurna från omvärlden. Många dör på grund av sjukdom, tortyr och utomrättsliga avrättningar.

Påtvingade försvinnanden har också gett upphov till en svart marknad där "mellanhänder" och "agenter" betalar mutor på mellan hundratals och tiotusentals dollar från anhöriga som desperat vill veta var deras familjemedlemmar befinner sig, eller om de ens är i livet.

De som utsätts för påtvingade försvinnanden är bland annat fredliga motståndare till regeringen, som demonstranter, människorättsaktivister, journalister, läkare och biståndsarbetare. **||||**

"Kongressen i USA måste lyssna på detta kraftfulla budskap skickat av det internationella samfundet genom FN och häva ett embargo som inte hör hemma i dagens värld"

Amnesty Internationals Amerikachef **Erika Guevara-Rosas** kräver den 27 oktober att USA häver handelsembargot mot Kuba som infördes år 1962. Vid den årliga omröstningen i FN:s generalförsamling röstade 191 länder för en resolution som kräver slut på embargot. Endast USA och Israel röstade emot.

"UTRED ATTACKEN MOT CAMP LIBERTY"

RAKETATTACKEN mot ett läger för exiliranier i Irak är ett ömkligt och hjärtlöst brott, konstaterade Amnesty International den 30 oktober och krävde en omedelbar undersökning av attacken och ett skydd för invånarna i Camp Liberty.

I lägret, som ligger i nordöstra Bagdad, finns cirka 2 250 obeväpnade iranier, de flesta medlemmar och sympatisörer till Folkets mujahedin, PMOI, som sedan början av 1980-talet är i opposition till regimen i Iran.

Mukhtar-armén, en irakisk shiamuslimsk milisgrupp, tog på sig ansvaret för attacken och hotade med fler angrepp. Ögonvittnen berättade för Amnesty att omkring 80 raketer avfyrades strax före klockan 20 på kvällen när lägrets invånare samlats till middag. 23 personer dödades och hundratals blev hemlösa när bostadsbarracker förstördes.

"Den irakiska regeringens tystnad kring attacken är ousäktlig", konstaterade Amnesty. **||||**

FOTO: Christophe Archambault/AFP/TT

PÅ FLYKTT. En båt med rohingya-flyktingar på drift utanför Thailands kust den 14 maj.

De kom till

MÄNNISKOR UR folkgruppen rohingya, som försökte fly förföljelsen i Burma med båt tidigare i år, dödades eller misshandlades svårt av människosmugglare om deras familjer inte lyckades betala lösensummor. Förhållandena de fick utstå var fruktansvärda, konstaterade Amnesty i en rapport den 21 oktober.

Rapporten *Deadly journeys: The refugee and trafficking crisis in Southeast Asia* baseras på intervjuer med över hundra rohingya-flyktingar - framförallt offer för människohandel, och många av dem barn - som har nått Indonesien efter att ha flytt från Burma eller Bangladesh över Andamansjön.

Då monsunperioden nu är

en ny mardröm

över och den nya "segelsäsongen" redan är på gång kan tusentals fler komma att stiga ombord på båtarna. Amnesty uppmanar regionala myndigheter att skyndsamt utöka sin krisberedskap.

- De dagliga fysiska övergreppen som rohingya-flyktingar som har suttit fast på båtar i Bengaliska viken och Andamansjön har utsatts för är nästan för hemska för att sätta ord på.

- De flydde från Burma, men bytte bara ut den ena mardrömmen mot en annan. Inte ens barn blev skonade från övergreppen, säger **Anna Shea**, flyktingutredare på Amnesty. Regeringarna

måste göra mer för att förhindra att den här mänskliga tragedin upprepar sig.

FN uppskattar att minst 370 personer miste livet mellan januari och juni 2015, men Amnesty anser att det verkliga antalet är mycket högre. Ögonvittnen som Amnesty talade med såg dussintals stora båtar fyllda med flyktingar och migranter, men bara fem av båtarna anlände till Malaysia och Indonesien enligt FN-källor. Hundratals, om inte tusentals, personer saknas och kan ha omkommit under resorna eller sålts till tvångsarbete.

Rohingya är en muslimsk grupp i Burma som förvägras medborgarskap. **||||**

TRANSPERSONER MÖRDADE

DEN SENASTE MÅNADENS händelser, då tre transpersoner har dödats i Argentina, måste få myndigheterna att vidta kraftigare åtgärder för att skydda en av landets mest utsatta grupper. Det sade Amnesty i ett uttalande den 14 oktober.

Den kända hbtq-aktivisten **Amancay Diana Sacayán** hittades död i sin lägenhet i den argentinska huvudstaden Buenos Aires den 13 oktober. Hennes kropp bar spår av våld. I september blev två andra transpersoner och ledare för hbtq-organisationer; **Marcela Chocobar** och **Coty Olmos**, mördade i provinserna Santa Fe och Santa Cruz.

- Ett mörkt moln har sänkt sig över Argentinas trans-samhälle. Om inte den senaste vägen av mord utreds ordentligt och de ansvariga blir ställda inför rätta, kommer de som attackerar transpersoner att se det som ett tecken på att det är okej att göra så, sade **Mariana Belski** från Amnesty Argentina.

Den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter fördömde den 30 oktober mordet på Amancay Diana Sacayán och välkomnade samtidigt att Argentinas president fördömt mordet. **||||**

GLOBALT AVTAL MELLAN H&M OCH FACK

DET SVENSKA klädföretaget H&M har slutit ett avtal med svenska facket IF Metall och den globala fackföreningen IndustriAll som representerar omkring 50 miljoner arbetare. Avtalet ska skydda 1,6 miljoner textilarbetares rättigheter och berör 900 leverantörer och 1 800 fabriker över hela världen.

I avtalet förbinder sig parterna att arbeta för att kollektivavtal skrivs på fabriker. **||||**

20 år efter Daytonfreden:

”ANDRA ÄR SKYLDIGA”

Den 21 november 1995 hade politiker från forna Jugoslavien enats om ett fredsavtal som förhandlats fram på den amerikanska armébasen i Dayton. 20 år senare är Bosnien-Hercegovina en dysfunktionell stat under ständigt hot att falla sönder. Varför går det så trögt med försoningen och vilken är Serbiens roll egentligen? Amnesty Press förde samman hbtq- och fredsaktivisten Boban Stojanovic och före detta politikern Vesna Pesic för att höra deras tankar.

TEXT: CHRISTINA WASSHOLM FOTO: NADA PLESKONJIC

PESSIMISTER. Boban Stojanovic och Vesna Pesic i samtal 20 år efter freden i Dayton som avslutade kriget i Bosnien.

SLOBODAN (BOBAN) STOJANOVIC är 37 år och en av Serbiens mest framträdande hbtq-aktivister. Han har varit med och arrangerat Pride i Belgrad de senaste fem åren. Hans engagemang startade i den anti-militaristiska gruppen Kvinnor i Svart.

Hösten 1995 var du 17 år, Boban, och bodde i den lilla staden Zajecar i östra Serbien. Du, Vesna, satt i parlamentet för oppositionspartiet Civic Alliance. Har ni några särskilda minnen kring beskedet om fredsavtalet i Dayton?

Vesna Pesic: Jag minns att SPS (socialistpartiet, *Slobodan Milosevics* parti, reds anm) hade lagt fram en fredsresolution i parlamentet och att vi inte ville stödja den så vi lade fram vår egen. När det var dags att rösta om vår resolution reste sig alla upp och lämnade salen. Kvar satt jag och min partikamrat. Det var bisarrt.

Boban Stojanovic: Jag var inte alls politiskt engagerad då. Jag minns några löpsedlar, och att något viktigt hände men det är allt.

Vesna: Det var nog den vanliga reaktionen, jag menar, det är ett sådant fåtal som bryr sig om politik, då som nu.

Boban: Ja, Zajecar är nog mer representativt för Serbien än vad Belgrad är.

Vesna: Jag minns också Milosevics framträdande i tv när han kom hem från USA. Hur han stod upp med någon kostym, som liksom hängde på honom, jag minns en tavla med något naturmotiv i bakgrunden, och hur han berättade vad vi hade vunnit i Dayton. Jag minns att han räknade upp stad efter stad och att jag var chockad när han nämnde Srebrenica bland dem.

Det fanns ju andra fredsplaner för Bosnien, som inte byggde på etnisk uppdelning, dem stödde vi. Dayton förstörde Bosnien. Visst stoppades kriget men det skapades ett land som inte har en chans att överleva. Det existerar bara för att det är ett internationellt protektorat.

Det pågår fortfarande en kamp om historien och vilken roll Serbien spelade i kriget. Har Serbien missat chansen att göra upp med sitt förflutna på ett genomgripande sätt? Vad skulle behövas för att få till stånd en sådan process?

Boban: För mig är försoning framsteg och det ser jag inte i vårt samhälle. Ett anständigt samhälle är ett samhälle där våld inte är den dominerande faktorn. Jag känner igen samma mekanismer nu som då; rädslan, hoten. Det som hette ”död åt muslimerna” på 1990-talet är idag ”död åt bögarne”.

Vesna: Arbetet med att göra upp med vårt förflutna har alltid skötts av några icke-statliga organisationer här. När du säger Serbien – det arbetet existerar inte!

En del av försoningen är Haag-tribunalen men den ses som en straffinstans för serber.

Det hänvisas ofta till Tyskland och den genomgripande identitetsförändring de har gjort efter kriget. Men vi är inte tyskar, vi är sorgliga serber. Tyskland kunde först göra sin process när det var ekonomiskt stabilt och vi är så långt från det. Det där är omvärldens fantasier om oss, det har ingen verklighetsförankring här.

Boban: Jag som individ tror på att vi kan arbeta med försoningsfrågor, jag lever det livet, men det är förstas inte samma sak att realisera det. Jag tror att på 60 procent av Berlins museer finns det något som har något med Förintelsen att göra. Men sådant kostar ju. Här hyr skolorna ut gymnastiksalen för att få in pengar, på bekostnad av skolidrotten. Försoning måste vara på statens agenda om det ska lyckas. Jag personligen har behov av att kritisera Serbiens roll på 1990-talet men ingen ser oss.

Vesna: Det vi saknar är forskning om oss själva; om nutidshistorien, politik, det skulle kunna ha en inverkan på försoningsprocessen. Vi har inte tillräckligt med kunskap om vad som har hänt oss. Jag tycker också att vi borde använda Jugoslavien-tiden i försoningssyfte, det faktum att vi kunde leva tillsammans, att vi hade det bra då.

Boban: Fast många menar ju att det var förtrycket som gjorde Jugoslavien möjligt, att konflikterna fanns där hela tiden, men att *Tito* inte tillät dem komma fram.

VESNA PESIC är 75 år och har en bakgrund i den serbiska freds- och demokrati-rörelsen. Hon var en av oppositionens frontfigurer mot Milosevic-regimen på 1990-talet. Hon var partiledare för Civic Alliance och satt senare i parlamentet för Liberaldemokratiske partiet (LDP). Hon lämnade politiken 2012.

För Serbiens del markerar snarare Slobodan Milosevics fall år 2000 slutet på kriget, efter Kosovokonflikten och Natos bombningar. Då fanns det hopp om demokrati, försoning och ett nytt politiskt liv. Nu är 1990-talets politiker återigen vid makten. Vad hände?

Vesna: Serber ser sig inte som medborgare, utan mer som ett folk och då per automatik i förhållande till andra folk, som är fiender. Självmedvetenhet existerar inte, vi har ingen föreställning om oss själva. Vill du veta mer och börjar ifrågasätta, då är du genast en förrädare, en sjukdom i levern på den här organismen.

Boban: Du är en tumör!

Vesna: Ja, är någon gay till exempel, då är den inte en del av den här organismen, det är något främmande som den inte känner igen. Serbiens förhållande till Republika Srpska (den serbiska entiteten i Bosnien) kan förklaras så; vi är samma folk, så då är det logiskt att fråga sig när organismen ska enas?

Boban: Det här samhället, det förändras så långsamt. Vi har tillgänglighet i dag, genom modern teknik, billiga flyg men det leder bara till förändringar på ytan. Jag håller med Vesna om folket och nationen och att den serbisk-ortodoxa religionen är grunden för det där.

Vad spelar EU-integrationen för roll för fred och försoning på Balkan?

Vesna: För mig var ett EU-medlemskap under många år en lösning, en öppning mot andra värderingar och någon slags standard. Men så känns det inte längre. För stunden ser jag bara pessimistiska varianter, jag ser ingen utväg.

Jag tyckte att EU borde ta med alla länderna i forna Jugoslavien, det handlar inte om så många människor, vi är små länder, EU klarar att svälja det. ”Ta oss som vi är!”, var mitt budskap till EU. Då skulle de nationella frågorna bli oviktiga, både när det gäller Republika Srpska och

Kosovo, vi skulle ha ett gemensamt tak.

Boban: Jag känner att vi har ett stöd från EU när det gäller mänskliga rättighetsfrågor men problemet är att det är rätt så ytligt, för de har inte analyserat hur det påverkar lokalt. Jag kan ibland känna mig utnyttjad som aktivist. Vi får stöd i början men när något händer, när det faller samman, då är jag ensam kvar, de har redan åkt hem.

På ett panelsamtal för en tid sedan, med anledning av 15-årsdagen av revolutionen mot Milosevic, sade du, Vesna, att det viktigaste arvet därifrån är att serberna då sade ett enat nej till krig. Är det slutkriget på Balkan?

Boban: Serbien har ju en historia av motstånd mot kriget. Det motståndet var kanske störst i Serbien av alla länder i Jugoslavien.

Vesna: Jag menar vad jag sade, även om jag inte är säker på att folket har en medvetenhet om att det sade nej. Hotet om krig hänger ständigt över oss. När EU stänger dörren för oss, då kommer konflikter att starta här.

Boban: Man kan säga att det pågår ett lågintensivt krig här, med tanke på allt vardagsvåld och diskriminering som finns.

Vesna: Det är vad fokuseringen på folk och nation gör, det skapas en homogenisering och allt främmande stöts bort.

Boban: Jag ser i hbtq-sammanhang hur lösningen på hot och våld ofta blir ”vi behöver en ledare”. Ingen ser sitt personliga ansvar, möjligheten att vara ett exempel själv.

Det är alltid andra som är skyldiga och själv är jag offer.

Och jag tror att offerrollen aldrig kan vara konstruktiv när den finns på kollektiv nivå. Hur ska vi kunna prata om en uppgörelse med det förflutna när ingen ens tar ansvar för sitt eget skräp? IIII

LÄS MER OM BAKGRUNDEN TILL KRIGEN I JUGOSLAVIEN PÅ NÄSTA SIDA.

Krigen i Jugoslavien

Under 1990-talet utkämpades flera krig när Jugoslavien upplöstes. Etnisk rensning och krigens drev fyra miljoner människor på flykt och det beräknas att cirka 20 000 personer dödades i Kroatien, omkring 100 000 i Bosnien-Hercegovina och 10 000 i Kosovo.

Bakgrund/Krigen och brotten

JUGOSLAVIEN BILDAS. Efter första världskrigets slut bildades 1918 den nya staten Jugoslavien. Motsättningarna var stora mellan folkgrupperna och under andra världskriget splittrades landet under Tysklands och Italiens okkupation.

De kommunistiska partisanerna, under ledning av Tito, segrade 1945 och de sex delrepublikerna, liksom de självstyrande områdena Kosovo och Vojvodina fick ett stort mått av självstyre medan en jugoslavisk identitet uppmuntrades.

JUGOSLAVIEN UPPLÖSES. År 1991 inleddes en process där landet delades när Slovenien och Kroatien utropade självständighet. Med stöd av Serbien utropade serbiska minoriteter i Kroatien

BELÄGRAD STAD. FN-soldater i Sarajevo 1994.

FOTO: UN PHOTO/A BURRIDGE

och Bosnien-Hercegovina egna republiker och fram till fredsavtalet i Dayton 21 november 1995 utkämpades blodiga krig.

År 1998 gjorde en albansk grupp uppror i Kosovo vilket år 1999 ledde till Natos bombkrig mot Serbien. Kosovo sattes under FN-förvaltning men år 2008 utropades Kosovo som självstän-

dig stat vilket Serbien inte erkände.

KRIGSFÖRBRYTELSE. Under kriget begicks många övergrepp där massakern på omkring 8 000 bosniakiska (muslimska) män i Srebrenica i juli 1995 har blivit en symbol för grymheter. År 1993 beslöt FN:s säkerhetsråd att inrätta en krigsförbrytartribunal med säte i Haag för att åtala ledare för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.

Rättegångar pågår fortfarande i Haag. I Kroatien, Bosnien, Serbien och Kosovo finns också lokala domstolar som behandlar övergrepp under kriget. Amnesty har kritiserat dessa domstolar för långsamhet.

ULF B ANDERSSON

Freden i Dayton

DEN 21 NOVEMBER 1995 slöts ett avtal i Dayton, USA som gjorde slut på kriget i Kroatien och Bosnien. Avtalet undertecknades av presidenterna Slobodan Milosevic (Serbien), Franjo Tudjman (Kroatien) och Alija Izetbegovic (Bosnien-Hercegovina).

Bosnien blev i praktiken ett internationellt protektorat där svensken Carl Bildt blev den förste Höge

representanten, som representerade det internationella samfundet. Bosnien fick en av världens mest komplicerade författningar där grunden var att landet består av två entiteter, Republika Srpska (serbisk dominans) och Federationen (dominerat av bosniaker och kroater). I praktiken är landet fortfarande delat.

ULF B ANDERSSON

KRÖNIKA

De bortglömda massmorden 1965

För 50 år sedan inträffade ett av de värsta massmorden i Indonesiens historia. På kvällen den 30 september 1965 dödades sex generaler som en del i ett förmodat vänsteruppror. Det gav general Suharto en förevändning att ta makten och inleda en landsomfattande "utrensning" av påstådda kommunister och deras sympatisörer.

Det som följde var en obeskrivligt mörk period i Indonesiens historia. Under de följande två åren släppte de indonesiska säkerhetsstyrkorna och deras dödspatruller lös en terrorvåg mot medlemmar i kommunistpartiet PKI, fackföreningsmedlemmar, akademiker, studenter och alla som misstänktes ha vänsterkontakter. Någonstans mellan en halv miljon och en miljon människor mördades. Sexuellt våld förekom hejdlöst och otaliga kvinnor våldtogs eller hölls som sexslavar. Hundratusentals människor fängslades utan rättegång och många tillbringade årtal i fängelse där de regelbundet utsattes för tortyr och tvångsarbete. De sista fångarna frigavs först år 1999.

Massmorden innebar starten för Suhartos 32-åriga förtryckarperiod som president då han styrde Indonesien genom en militärdominerad regering som var beredd att använda våld för genomdriva sin vilja.

Om du är förvånad över att du inte har hört talas om dessa händelser tidigare så är det inget konstigt. Dömandet i Indonesien 1965-1966 är en av världens mest underreporterade massaker. Det finns överväldigande bevis för att västländer - fångade i kalla krigets antikommunistiska paranoia - undertryckte information om de fasor som pågick i Indonesien och till och med aktivt stödde Suharto.

PAPANG HIDAYAT

Indonesienutredare på Amnesty International.

"Någonstans mellan en halv miljon och en miljon människor mördades."

I Indonesien har en kultur av tystnad bestått där till och med en diskussion om dessa händelser kan medföra påtagliga risker. Knappast någon av förövarna har ställts inför rätta och många lever kvar i de samhällen de en gång i tiden terroriserade, har lokala maktpositioner och skryter öppet om sina brott.

Många offer fortsätter att leva i fruktan och krav på sanning och rättvisa har till stor del ignorerats av indonesiska regeringar sedan Suharto tvingades avgå år 1998 och landet återvände till demokrati.

Pak Kusnendar är en av överlevarna som är fast beslutet att se till att det förflutna inte glöms bort. År 1965 kastades han i fängelse utan rättegång då han hade en lös koppling till kommunisternas ungdomsorganisation. Pak Kusnendar tillbringade de kommande tolv åren bakom galler där han fick utstå misshandel, tvångsarbete och var på gränsen till svält. De senaste åtta åren har Pak Kusnendar och andra överlevande samlats en timme varje vecka utanför presidentpalatset i Jakarta. De är svartklädda och har svarta paraplyer, en enkel men kraftfull vaka för att kräva att regeringen tar deras krav på sanning och rättvisa på allvar.

År 2012 publicerade människorättskommissionen Komnas HAM en förödande rapport som presenterade bevis för att säkerhetsstyrkorna gjort sig skyldiga till brott mot mänskligheten. Ännu har inte några åtal väckts. Mycket har hänt i Indonesien när det gäller mänskliga rättigheter de senaste åren och landet har rättmätigt fått en regional ledarposition. Men genom att sopa sitt mörka förflutna under mattan sås bitterhet och miljoner offer och anhöriga får fortsätta att lida utan sanning och rättvisa. ■■■

Översättning & bearbetning: Ulf B Andersson

Ingen har straffats för

TORTYREN

mot Claudia Medina

– **JAG UTSATTES FÖR FYSISK, psykisk och sexuell tortyr.** De sade att om jag inte erkände skulle de ta mina två barn och göra samma sak mot dem. Drygt tre år har gått sedan Claudia Medina greps på godtyckliga grunder i Veracruz i Mexiko. I februari i år friades hon från alla anklagelser. Amnesty Press träffade henne i Stockholm.

TEXT: REBECCA BOHLIN

MEXIKO

HUVUDSTAD:
Mexico City.

POLITIK:
Federal republik.
Enrique Peña Nieto från centerhögerpartiet PRI valdes år 2012 till president. Kriget mellan staten och narkotikakarteller beräknas sedan år 2006 ha skördat 50 000 dödsoffer.

YTA:
1 972 550 km².
(Sverige
449 964 km²)
BEFOLKNING:
121,7 miljoner.

Den 7 augusti 2012 klockan 03.00 på natten bröt marinsoldater sig in i Claudia Medinas hem i Veracruz. Med bakbundna händer och ögonbindel tvingades Claudia in i en lastbil och fördes till den lokala marinbasen, där de höll henne i 36 timmar. Där började hennes helvete.

– Jag frågade mig, varför blev just jag gripnen? Jag har inget svar. Jag tillhör de personer som alltid har litat på myndigheterna. Jag har tänkt, när jag ser nyheter om gripna brottslingar: ”Vad bra att myndigheterna gör sitt jobb!” Nu vet jag att det inte är så enkelt. Nu vet jag att de arresterar människor godtyckligt, torterar dem för att få fram bekännelser och sedan säger att de gör sitt jobb.

Claudia Medina blev anklagad för att vara medlem i ett våldsamt kriminellt gäng, något som hon förnekar. Enligt hennes vittnesmål blev hon utsatt för elchocker för att sedan bli slagen, sparkad och utsatt för sexuella övergrepp. Hon blev därefter fastbunden vid en stol och lämnad ute i den stekande eftermiddagssolen.

– Efter 36 timmar på marinbasen flyttades jag till ett fängelse där jag hölls kvar i 23 dagar. Jag fick veta att jag anklagades för nio brott. De andra kvinnorna i fängelset berättade om att de utsatts för samma sak som jag. Jag tror att 99 procent av kvinnorna i Mexikos fängelser har blivit våldtagna, säger hon.

Amnesty Press träffar Claudia Medina ▶

TORTERAD. Claudia Medina torterades för att hon skulle erkänna att hon tillhörde en kriminell organisation. Nu är hon friad från alla anklagelser men ingen har åtalats för tortyren.

FOTO: IVÁN CONTRERAS/AI

OMSKAKANDE.
Den 26 september 2014 försvann 43 studenter i staden Iguala efter att ha gripits av polis. Fallet har skakat om Mexiko.
FOTO: AI

➤ i Stockholm dit hon kommit för att tala på Amnestys aktivistseminarium den 3-4 oktober. Direkt när hon börjar prata om vad hon varit med om kommer tårarna i ögonen. Det är smärtsamt att tänka på det som hänt, smärtsamt att tala om. Ändå har hon bestämt sig för att inte vara tyst:
– Det är sorgligt och svårt att behöva prata om det som hänt mig och det som händer tusentals andra. Men det är nödvändigt! Många är omedvetna om vad som händer i Mexiko och så vill regeringen ha det. Men om jag vittnar får människor veta.

– Och vi behöver hjälp från andra människor i andra länder, om situationen ska förändras.

Det har gått tre år sedan du arresterades, hur mår du idag?

– Tre år och två månader har gått. Den första tiden sov jag över huvud taget inte. Men jag har tvingat mig tillbaka, för barnens skull. Jag har gått i terapi och jag har tagit medicin

för att komma över traumat. Men det jag utsattes för är ett sår som jag kommer att bära med mig hela livet. Såret har läkt ihop, jag lever och kan arbeta. Men det finns alltid en risk att det såret går upp igen. En tid efter att jag kommit ut ville en åklagare återuppta anklagelserna mot mig. Då blev jag skräckslagen! Den största rädslan är att barnen ska drabbas av samma sak. Då lämnade jag Veracruz, packade, tog mina barn och flyttade.

Vad var värst, tortyren i sig eller att komma tillbaka med insikten att detta sker inuti rättsapparaten?

– Mest led jag medan dessa människor torterade mig. En av marinsoldaterna våldtog mig. Jag trodde faktiskt inte att jag skulle komma ut levande. Men sedan var det svårt att inte rättväsandet trodde mig. Det var jättesvårt!

Vad höll dig uppe när du var fängslad?

– Tanken på att jag måste överleva för mina barn gav mig styrka. I dag är jag både mamma och pappa till dem. Min man

greps samtidigt och han sitter fortfarande fängslad. Jag tillåter inte mig själv att falla. Barnen är min motor för att överleva och för deras skull och med Guds hjälp vittnar jag om vad som hänt. Jag tänker visa dem att detta inte ska få hända i framtiden!

Tappas du inte hoppet ibland – och vad händer i så fall då?

– Ja, visst är jag uppgiven ibland. Uppriktigt sagt finns det dagar som jag tänker väldigt mycket på vad som har hänt och hoppas på någon form av repressalier mot myndigheterna som sanktionerar tortyr och när det inte sker känns det som att jag faller och tappas hoppet.

– Men konstigt nog sammanfaller det alltid i tid med att jag just då får fem eller sex brev från människor i Amnesty, som uttrycker sin solidaritet och berättar att de är med mig. Då reser jag mig upp. Jag vet att det finns andra som har det värre, som sitter kvar i fångenskap och jag tänker att de ska veta att jag är deras språkrör!

Varför tror du att tortyr förekommer?

– Jag tror att tortyr är till för att bryta ner människor. De slår dig och skändar dig för att få dig att falla. Metoderna som används är generella och mot kvinnor används dessutom sexuellt våld. När de ger sig på dig sexuellt vill de få dig att känna skam och skammen ska få dig att tystna – för att vi inte ska prata om vad de gjort mot oss.

Hur kan tortyr och andra rättsövergrepp stoppas?

– Grundläggande är att det finns ett rättssamhälle som inte accepterar tortyr. Rätts-samhället måste agera mot dem som agerar utanför lagen och ge dem kännbara straff för vad de gör. Det skulle avskräcka andra. Om vi ska få rättssamhället att ingripa tror jag att alla vi kvinnor och män som lidit av tortyr måste bryta tystnaden om vad vi varit med om och att människor lyssnar på våra erfarenheter och ställer krav på myndigheterna.

– Vi ska fortsätta att göra det som görs just nu. Att stå upp, demonstrera, ställa krav på regeringen, uppmärksamma grymheter, utomrättsliga avrättningar och tortyr; vi ska uppmärksamma och kritisera. Det finns en rädsla för att berätta och kritisera, men det håller på att förändras. Mexiko vaknar!

Gör det att du känner hopp om en bättre framtid?

– Jag känner hopp! Jag tror på en morgondag där dessa fruktansvärda brott kommer att upphöra. Vägen dit kommer inte att vara lätt. Men jag vill uppmana alla människor att delta i kampen: Dra bort gardinen och visa vad som försiggår!

I februari 2015 lades till den sista anklagelsen mot dig ner. Vilken betydelse har Amnesty haft för ditt fall?

– Jättemycket! Amnesty samlade in underskrifter från 340 000 människor runt om i världen som uttryckte sitt stöd för mig. De överlämnades till regeringen och det tog skruv. Det blev så tydligt att så många människor över hela världen visste vad som skedde och reagerade mot det.

Efter intervjun med Amnesty Press framträdde Claudia Medina för ett hundratal av Amnestys aktivister i Sverige. Hon är påtagligt rörd av mötet och innan hon inleder sin föreläsning talar hon rakt från hjärtat till dem som har samlats:

– Jag har länge velat komma hit för att tacka er. Jag är här idag för att visa min tacksamhet till alla er. Och jag vill säga att ert engagemang spelar roll! ■■■

”Många är omedvetna om vad som händer i Mexiko.”

Ingen har straffats för tortyren

NÄR CLAUDIA MEDINA senast vittnade i domstol i september 2012 berättade hon om den tortyr hon utsatts för.

Domaren beordrade den allmänna åklagaren att undersöka påståendena. Trots upprepade förfrågningar från Claudia Medina, inklusive en anmälan till den nationella mänskliga rättighetskommissionen, CNDH, har ännu ingen utredning av tortyren gjorts.

Tortyr är inte det enda människorättsproblemet i Mexiko. Den 26 september hade det gått exakt ett år sedan 43 lärarstudenter försvann spårlost i delstaten Guerrero. Händelsen och den bristfälliga utredningen av fallet har satt ljuset på den våg av försvinnanden som varje år drabbar tusentals mexikanska familjer.

Tidningen El Universal publicerade nyligen uppgifter om att fler än 5 000 personer blev anmälda som spårlost försvunna under förra året. Det motsvarar 14 personer om dagen.

Mexikanska medier har även dokumenterat ett 80-tal utomrättsliga avrättningar utförda av militärer och poliser, bara i år.

SÅ GICK DET SEN

SAMAN NASEEM FÅR NY RÄTTEGÅNG

SAMAN NASEEM, som dömdes till döden som 17-åring, kommer att få en ny rättegång. Det meddelades i Iran i början av oktober. En planerad avrättning den 19 februari i år

stoppades efter internationella protester. I fem månader visste dock hans familj inte var han befann sig eller om han ens var i livet. Först i juli tilläts Saman Naseem ringa till

sina föräldrar och kunde berätta var han hölls fängslad. Föräldrarna har sedan dess fått besöka honom. Saman Naseem greps efter en strid mellan revolutionsgardet och den kurdiska väpnade gruppen PJAK. IIII

FOTO: PRIVAT/TAI

Saman Naseem

89-ÅRING DOG EFTER 46 ÅR I DÖDSCELL

DEN 4 OKTOBER avled **Okunishi Masaru** i en ålder av 89 år. Han dömdes till döden år 1969 då en domstol fann honom skyldig till mord på fem kvinnor. På grund av vacklande hälsa satt han sedan år 2012 på ett fängelsesjukhus.

Okunishi Masaru erkände sig skyldig efter pressande förhör från polisen utan att advokat var närvarande. Vid den första rättegången tog han tillbaka sitt erkännande och han frikändes då bevis saknades. En högre rättslig instans dömdes honom dock till döden. Hans begäran om ny rättegång avslogs åtta gånger.

I över fyra årionden levde Okunishi Masaru i ständig skräck att varje ny dag skulle bli hans sista.

Amnesty International kräver att de japanska myndigheterna gör en översyn av dödsdomar som har avkunnats efter framtvingade bekännelser. Sedan premiärminister **Shinzo Abe** tillträdde i december 2012 har tolv personer avrättats. IIII

PASSIVA MYNDIGHETER. Våld mot kvinnor är ett globalt problem. Här är det kvinnor från urfolk i Kanada som år 2010 protesterar i Vancouver mot myndigheternas ineffektivitet att lösa fallen med mördade och försvunna kvinnor längs "Highway of Tears".

FOTO: AMNESTY

FN-rapport: Långsamt

Även om livsvillkoren förbättrats för kvinnor de senaste 20 åren går utvecklingen långsamt. Det visar en ny rapport från FN.

Framsteg rapporteras i förväntad livslängd, minskad mödradödlighet och möjligheter till utbildning. Det visar den sjätte upplagan av *World's Women Report* från FN:s avdelning för ekonomiska och sociala ärenden.

Globalt har den förväntade livslängden i genomsnitt ökat med fem år för kvinnor till 72 år. Delvis beror det på att möd-

radödligheten minskat med 45 procent mellan 1990 och 2013. Klyftorna mellan könen minskar också på utbildningsområdet. Flickor och kvinnor är dock särskilt hårt drabbade av hiv/aids, enligt FN-organet Un aids. Dålig tillgång på utbildning, tidiga äktenskap, brist på beslutsmakt och våld mot kvinnor är några av orsakerna, enligt den nya rapporten.

År 2010 hade över en fjärdedel av världens kvinnor mellan 20 och 24 år gift sig före sin 18-årsdag. Siffran är endast fem procent lägre än år 1995. I

framåt för jämställdhet

den nya rapporten konstateras att barnäktenskap är en allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna och ökar risken för att utsättas för våld i hemmet.

I rapporten betonas att våld mot kvinnor är en fråga av global vikt eftersom en av tre kvinnor i världen har utsatts för fysiskt eller sexuellt våld och 60 procent av alla kvinnor som utsatts för våld inte anmäler det eller söker hjälp.

– Att kartlägga våldet mot kvinnor är relativt nytt och vi arbetar nu för att länder ska börja samla in dessa uppgifter enligt vår standard, säger *Francesca Grum* vid

FN:s avdelning för ekonomiska och sociala ärenden.

World's Women Report lyfter fram åtta områden: befolkning och familjer, hälsa, utbildning, arbete, makt och beslutsfattande, våld mot kvinnor, miljö och fattigdom.

– Bra statistik utgör en oumbärlig del i arbetet med att fatta välgrundade beslut bland alla aktörer i samhället, underströk FN-chefen *Ban Ki-moon* när den nya rapporten presenterades den 19 oktober.

THARANGA YAKUPITIYAGE
IPS/NEW YORK

40 ÅRS UTREDNING UTAN RESULTAT

DEN 29 OKTOBER 1965 fördes **Mehdi Ben Barka** bort utanför en restaurang i Paris. Han ledde det marockanska vänsterpartiet UNPF och hade 1964 i sin frånvaro dömts till döden av en domstol i Marocko som ansåg

Mehdi Ben Barka

att han ingick i en sammansvärjning för att stötta kung **Hassan II**. 50 år efter bortförandet uppmanade Amnesty myndigheterna i Marocko och Frankrike att fortsätta undersöka försvinnandet. En utredning pågår i Frankrike sedan år 1975

men hemligstämpel fortsätter att gälla i Frankrike på viktiga dokument om Ben Barkas bortförande.

I juli begärde en fransk undersökningsdomare tillträde till det tidigare hemliga fängelse, "F3" i Marockos huvudstad Rabat, där Ben Barkas kvarlevor förmodas finnas. Ett vittne i Israel uppgav tidigare i år att säkerhetstjänsten Mossad var inblandat i bortförandet av Ben Barka. IIII

SKRIVFÖRBUD ÖVER

DEN MAROCKANSKE journalisten **Ali Lmrabet** kan åter arbeta som journalist. Hans tioåriga publiceringsförbud, som han dömdes till år 2005 då han hade vågat hävda att västaharier som lever i flyktingläger i Algeriet sedan Marockos ockupation av Västsahara

Ali Lmrabet

1975 är "flyktingar", är över. Ali Lmrabets två tidningar förbjöds år 2003 och han dömdes till fängelse för att ha förolämpat kungen men benådades året efter. Amnesty och Human Rights Watch uppmanar myndigheterna att sluta använda byråkrati för att hindra Ali Lmrabet från att återuppta journalistisk verksamhet. IIII

SVERIGEBESÖK.
Orsolya Jeney,
Amnestychef i Ungern,
gästade bokmässan
i Göteborg.

FOTO: CHARLIE OLOFSSON

”Det är hela Europas skam”

ORSOLYA JENEY, chef för Amnesty i Ungern, har svårt att se någon ljuspunkt när den ungerska regeringen har genomdrivit nya lagar mot flyktingar och bygger stängsel längs landets gränser. Amnesty Press träffade henne under bokmässan i Göteborg.

TEXT: CHARLIE OLOFSSON

Den ungerska regeringen skärpte i mitten av september flyktinglagen och stängde gränsen för asylsökande. Den som försöker ta sig förbi det 175 kilometer långa stängslet mellan Serbien och Ungern kan straffas med upp till tre års fängelse. Åverkan på stängslet kan ge fem års fängelse liksom medhjälp att ta sig förbi stängslet.

– Regeringen pratar som om gränsen

måste skyddas mot en attack men det här är flyktingar som söker skydd undan krig och förföljelse, säger Orsolya Jeney.

I september åkte Orsolya Jeney vid flera tillfällen till gränsen mellan Serbien och Ungern. Som mest samlades där på en och samma plats omkring 3 000 asylsökande.

– Det var hjärtskärande. Människor satt och stirrade rakt ut i luften. De bara väntade, säger hon.

”Jag grät. Delvis av tårgasen men också på grund av situationen.”

Orsolya Jeney var på plats vid gränsen den 16 september när polis angrep asylsökande med vattenkanoner och tårgas.

– Jag grät. Delvis av tårgasen men också på grund av situationen, säger hon.

Hon visar bilder före och efter attacken. På före-bilderna är det fullt med människor och tält vid taggränsstängslet. På efter-bilderna är det tomt. Attacken tvingade människor att ge sig av och söka andra vägar in i EU.

Orsolya Jeney betonar att hon inte är någon pessimist. Ändå har hon just nu svårt att se någon ljuspunkt. – Jag ser inget hopp om att retoriken ska ändras, säger hon.

När premiärminister Viktor Orbán den 21 september talade i parlamentet sade han att ”vårt sätt att leva med respekt för lagen, Ungern och hela Europa är i fara”. Även den ungerska militären ska nu kunna användas för att ”skydda gränsen”.

Orsolya Jeney beskriver hur retoriken har blivit mer aggressiv men det har också skett en mer subtil glidning i språkbruket, förklarar hon. Politiker och statskontrollerade medier har slutat att använda det ungerska ordet för flykting. I stället används engelskans ”migrant” vilket, enligt Orsolya Jeney, flyttar fokus från vad det egentligen handlar om.

– Det här är människor som behöver skydd, men de framställs som ett hot. Det borde inte kunna hända i ett land som vårt, där många har egna erfarenheter av att tvingas på flykt, säger hon.

När den ungerska revolutionen krossades av Sovjets armé i november 1956 flydde under några få veckor 200 000 ungrare över gränserna till Österrike och Jugoslavien. 37 länder tog emot flyktingarna och 8 000 ungrare kom till Sverige.

– Nu är det bara ”migrants, migrants” från regeringens sida, säger Orsolya Jeney.

Hon visar bilder på stora reklam-skyltar med budskap på ungerska som sattes upp under våren för att skrämja bort asylsökande från Ungern. Alla köper dock inte regeringens retorik.

– Aktivister har mobiliserat på fantastiska sätt, säger Orsolya Jeney.

En grupp protesterade till exempel mot reklamskyltarna genom att göra egna skyltar med budskap som ”Welcome to Hungary” och ”Sorry for our prime minister”. Många frivilliga har också funnits vid gränsen och på tågstationer för att hjälpa asylsökande som fastnade utan tillgång till vatten och mat.

Orsolya Jeney betonar att *hela* Europa måste ta sitt ansvar.

– Det här är inte bara Ungerns skam, det är hela Europas skam. Vi har sett länge nu att EU är mer intresserade av att bygga Fort Europa än att hjälpa människor i nöd, säger hon.

Vilken roll har Amnesty?

– Jag tror att vi är väldigt viktiga. Många ser oss som en ”ren” röst. Vi är en respekterad organisation, även om vi delvis har blivit misskrediterade i Ungern. Vår uppgift är att visa att vi ser vad som händer och ge goda råd till regeringarna. Just nu tror jag att det är extra viktigt att vi värnar vårt oberoende. ■■■

UNGERN

HUVUDSTAD:
Budapest.

POLITIK:
Republik. Sedan år 2010 styrs landet av konservativa Fidesz och premiärminister Viktor Orbán som fått hård kritik för att demokratin urholkas.

YTA:
93 030 km².
(Sverige
449 964 km²)

BEFOLKNING:
9,9 miljoner.

STÄNGT LAND:
Stängslet mellan Serbien och Ungern i mitten av september.

FOTO: AMNESTY INTERNATIONAL.

HAN TOG FLYGET
TILL ASMARA

**ERITREA –
GRÄNSLÖST LAND**
Paul Frigyes
Silc förlag

SEDAN SEPTEMBER 2001 sitter **Dawit Isaak** fängslad i Eritrea. Kampanjen för att få honom fri har varit imponerande i Sverige men hittills utan resultat. Sedan de privatägda medierna, däribland Dawit Isaaks tidning Setit, stängdes när regimen under några veckor för 14 år sedan grep både ledande dissidenter, däribland veteraner från den långa befrielsekampen, och journalister, har landet blivit alltmer slutet. I september 2014 kastades den siste utländske korrespondenten, **Jonah Fisher**, ut ur landet efter att ha rapporterat för Reuters och BBC. Han trodde själv att en artikel i brittiska Independent, där han refererade en rapport från Amnesty International, kunde vara skälet. Numera släpps utländska journalister bara in i Eritrea på sällsynta korta besök. De arbetar under övervakning.

Paul Frigyes ger i *Eritrea – gränslöst land* en gedigen politisk och historisk bakgrund till dagens Eritrea. Efter den italienska kolonialperioden blev landet tvångsanslutet till Etiopien innan självständighet uppnåddes 1991, då ett långt och blodigt krig fick sitt slut.

Paul Frigyes tar också flyget till Asmara och kan som "turist" skaffa sig egna förstahandsintryck och han träffar eritreaner i exil och intervjuar akademiker och journalister som länge följt landet. Han berättar om den opposition som varit hopplöst splittrad och diskuterar frågorna om president **Isaias Afewerki**s regim på något sätt är på väg att försvagas.

Sammantaget ger hans bok en bra bakgrund till dagens Eritrea även om han missar att de FN-sanktioner som år 2009 infördes mot Eritrea var en stor triumf för Etiopien, som allierat med USA, utan FN-sanktioner hade tillåtits ockupera Somalia.

ULF B ANDERSSON

FOTO: LASZLO BALOGH/REUTERS/TT

SKAMLIGT. Protest den 3 november 2013 mot att en staty av Miklós Horthy ska resas i Budapest.

Ungerns väg bort

**HEJ HERR DIKTATOR".
UNGERN UNDER
ORBÁN**
Redaktör: **Ulf
Schlydt**
Silc Förlag

"NU FÅR DET VARA SLUT på arga brev och uppgivna suckar från resten av Europa. Nu måste vi agera och politiskt visa att vi inte tolererar halvfascistiska regimer inom den Europeiska unionen". **Cecilia Wikström**, folkpartistisk ledamot i Europaparlamentet försökte i september

få igång en process mot Ungern "för brott mot EU:s grundläggande värden". Bilderna från det EU-land som bygger stängsel vid sin gräns, 25 år efter att Ungern rev sin del av järnridån innan Berlinmuren öppnades och Sovjetunionen upplöstes, skakade många som sett EU-projektet som en möjlighet till öppna gränser och försvar av demokrati och mänskliga rättigheter.

Cecilia Wikström fick inte igenom sitt förslag och EU-kommissionens president **Jean-Claude Juncker** kan även i

från demokratin

fortsättningen hälsa Ungerns premiärminister **Viktor Orbán** välkommen till toppmöten lite skämtsamt som en diktator.

Silc förlag har påpassligt denna höst gett ut *Hej herr diktator". Ungern under Orbán* där välskrivna bidrag från frilansjournalisten **Yigal Schleifer**, den ungerska politikern **Zsuzsanna Szelényi** och **Lydia Gall** från Human Rights Watch och senaste rapporten från Freedom House sammantaget ger en mycket dyster bild. Viktor Orbán var ett hippieliknande liberalt framtidshopp när han i juni 1989 var en av talarna i Budapest då 100 000 människor

OCKSÅ VÅRT SVERIGE

**NAZISMEN I SVERIGE
2000-2014**
Heléne Lööv
Ordfront

"MEN FAKTUM ÄR att det är vårt Sverige, då som nu. Vi utgör inte det historiska undantaget. Det viktiga påpekandet gör historikern **Heléne Lööv** i Svenska Dagbladet den 2 november i år när flyktingförläggningar återigen brinner runt om i Sverige.

I debatten vill en del tala om ett uppvaknande och att detta inte är "deras Sverige". Heléne Lööws senaste bok *Nazismen i Sverige 2000-2014* är en gedigen genomgång. Hon fortsätter att sprida väl underbyggda fakta kring en ideologisk rörelsefåra som finns i Sverige och som visserligen ändrar organisatoriska förtecken men som ändå har överlevt ända sedan 1930-talets inbördes stridande nationalsocialistiska rörelser.

På ett övertygande sätt sätter visar hon hur de historiska rörelserna ideologiskt influerar dagens nazister. Lööv redogör också för "hur tre parallella vågor av negativa attityder, hot, trakasserier och våld bryter in i offentligheten – en antisemitisk, en antiromsk och en antimuslimsk" och hon menar att de existerar i symbios med varandra och varnar för ett synsätt där man bara förmår "tala om en av dessa åt gången".

På ett bra sätt lyckas också Lööv förklara internationella kontakter och den inspiration som idag enkelt kan spridas via internet. Och när dagens högerextremister och nazister runt om i Europa mobiliserar för att stoppa flyktingar, påminns vi om 1930-talet. Då kunde **Olof Wallén** från Bondeförbundet, i februari 1939 stå i riksdagens talarstol och slå fast att "Jag erkänner gärna, herr talman, utan att blygas, att idag är jag antisemit" och uttrycka en önskan om att "låt oss hålla det svenska blodet svenskt".

ULF B ANDERSSON

KAJAKFÄRD. Megumi Igarashi blev världskänd när hon greps efter att ha paddlat en kajak i form av sitt eget könsorgan. Nu riskerar hon två års fängelse för att ha brutit mot Japans sedlighetslag.

Megumi Igarashis KÖNSKONST kan ge fängelse

MEGUMI IGARASHI är en japansk konstnär som vill utmana patriarkatet i hemlandet. En bild på hennes kön fick polisen att ingripa och nu hotas hon av två års fängelse för obscenitet.

TEXT: HANNA SISTEK FOTO: CHRISTINA SJÖGREN

Megumi Igarashis flickaktiga framtoning gör det svårt att förstå hur hon skulle kunna förarga någon. Dagen till ära bär hon en rosaprickig kimono med stor rosett över magen och radar upp sina gulliga figuriner på bordet framför oss. Motiven är dock kvinnliga kön och Megumi Igarashi har gripits av polis och är nu åtalad men hon vägrar att ge upp sin kamp för att synliggöra japanska kvinnors sexualitet och rätten att visa manko – fittor.

Det var sommaren 2014 som Megumi Igarashi, nu 43, första gången greps av polisen. Då hade hon genomfört sitt dittills största konstprojekt: att 3D-scanna sina genitalier och printa dem i formen av en kycklinggul kajak. Hon crowdfundade projektet och tackade finansörerna med en mejlad länk till avbildningen som inspiration för egna verk. Efter en enda paddeltur på en Tokyo-flod fick hon dock påhälsning av polisen, som ville försvara riket mot otukt.

Megumi Igarashis bana som vagina-konstnär, under pseudonymen *Rokude-*

nashiko ("odugliga flickan") inleddes år 2010. Då lät hon plastikoperera sin vulva som "verkade så mörk och stor att jag trodde att den var onormal". I själva verket visste hon inte riktigt hur ett kvinnligt könsorgan borde se ut.

– Jag hade aldrig sett en fitta tidigare. I Japan måste de skylas, säger hon.

Detta har att göra med landets sedlighetslag, paragraf 175. Enligt denna får man inte "distribuera, sälja eller visa obscena dokument, målningar eller andra objekt för allmänheten". Straffet är upp till två års fängelse eller motsvarande 180 000 kronor i böter.

Sedlighetslagen kan verka märkligt i ett land med en så överdimensionerad och säregen sexindustri som Japan. Här finns allt ifrån värdinnekulbar till erotiska massagesalonger, temabordeller, hemkörda eskortflickor, kärlekshotell och pornografisk manga. Sedlighetslagen är dock inte traditionellt japansk. Lagen kom till efter öppnandet av landet på 1800-talet, då utländska diploma-

JAPAN

HUVUDSTAD:
Tokyo.

POLITIK:
Monarki med Akihito som kejsare. Sedan år 2012 styr åter liberaldemokraterna med Shinzō Abe som premiärminister.

YTA:
377 944 km².
(Sverige 449 964 km²)
BEFOLKNING:
127 miljoner.

ter förfasades över utbredd prostitution och öppna relationer.

Straffet för otukt skärptes efter andra världskriget, då censuren som dittills rätt och kunde användas mot opassande sexuella uttryck, förbjöds i den nya konstitutionen.

Frågan är dock vad som räknas som obscen. I dagens tolkning har det kokat ner till blottade genitalier, förklarar Megumi Igarashis advokat *Takashi Yamaguchi*, 39:

– Det är ganska absurt; så länge man pixlar könsorganen är allt annat tillåtet, bara det inte involverar barn. Man kan skildra bestialitet, incest, homosexuell pornografi och våldtäktssammanhang så länge genitalerna är täckta.

Takashi Yamaguchi tog sig an Megumi Igarashis fall på grund av sitt engagemang för yttrandefrihet:

– Det är min personliga övertygelse att politiker som vill kuva det fria ordet kommer att ge sig på sexualitet, våldsuttryck och uppvigling först, för att senare övergå till politiska saker. Så även om folk rynkar på näsan åt dessa uttryck så behöver de skyddas.

Det är dock inte bara kvinnors sexualitet som ska kontrolleras. De senaste fem åren har Japan sjunkit från plats elva till

nummer 61 på Reportrar utan Gränser pressfrihetsindex. Försämringen kom efter kärnkraftsolyckan i Fukushima 2011. Efter härdsmältan tvingades japanska staten att stödköpa en majoritetsandel i den ansvariga kärnkraftsoperatören TEPCO för att undvika en konkurs. Sedan dess har det legat i statens intresse att kontrollera vad som skrivs om Fukushima, både för att undvika protester bland invånare och för att hålla nere kompensationskostnaderna.

Det andra slaget mot Japans yttrandefrihet kom med stiftandet av en ny lag om statliga hemligheter år 2013. Statliga tjänstemän kan nu få tio års fängelse för att läcka hemligklassade dokument. Journalister kan få fem år.

Megumi Igarashi tänker fortsätta med sin vulvakonst mot det japanska patriarkatet.

– Jag är bara en kvinna som representerar min fitta. Jag gör ju inget oanständigt, säger hon. Jag vill inte att folk ska tro att fittor är mäns ägodelar.

Megumi Igarashis fall har väckt uppmärksamhet över hela världen och när en japansk domstol till sist kommer med sitt utslag lär det ge eko långt utanför landets gränser. ■■■

”Även om folk rynkar på näsan åt dessa uttryck så behöver de skyddas.”

MANKO CHAN. Sagofigur av snippa (chan är ett suffix som används för barn eller kvinnliga familjemedlemmar). I brist på rumsrena ord för det kvinnliga könet – och för att råda bot på det äckel en del män känner inför vaginal - ville Rokudenashiko göra en gullig figur så att även barn kan lära känna snippan.

SAGT & GJORT

”Jag vill inte att min hustru ska behöva klä sig och uppföra sig som i ett arabiskt land”

Witold Waszczykowski, utrikespolitisk expert i det polska partiet Lag och rättvisa, PiS, intervjuas i SvD inför valet i Polen. Nationalkonservativa PiS vann en stor seger i valet och kommer nu att bilda en regering som säger nej till flyktingar.

”I biologisk mening är underlåtenhet att reproducera sig det samma som döden och det gör att homosexualitet är en dödlig fara för mänskligheten”

Ivan Nikitchuk, kommunistisk ledamot i duman, förklarar varför han står bakom ett lagförslag som ska ge böter eller 15 dagars fängelse för alla som i Ryssland offentligt visar sin ”icke-traditionella sexuella läggning”. Lagen från år 2013 mot propagandaför ”icke-traditionella sexuella relationer” anses ineffektiv för att bekämpa ”sociala sjukdomar”.

”Jag kan säga att jag ber om ursäkt för det faktum att den underrättelseinformation som vi fick var fel. Trots att han (Saddam Hussein) använt kemiska vapen i stor utsträckning mot sitt eget folk, mot andra, så existerade inte programmet i den form som vi trodde”

Tidigare premiärministern **Tony Blair** ”ber om ursäkt” i CNN drygt tolv år efter att han år 2003 lurade in britterna i Irakkriget. Blair underlät dock att nämna att kemiska vapnen användes mot kurder i Halabja 1988 under den tid då **Saddam Hussein** stöddes av Storbritannien.

”På grund av en artikel, en dikt, en roman och till och med en tweet kan vi när som helst ställas inför rätta”

Den turkiska författaren **Elif Shafak** intervjuas i SvD efter det turkiska valet den 1 november.

FOTO: HENNING SCHACHT/TA

PROTEST. Ensaf Haidar, Raif Badawis fru, talar utanför Saudiarabiens ambassad i Berlin den 22 maj vid en demonstration där Amnesty överlämnade 60 000 protestbrev.

RAIF BADAWI FICK SACHAROVPRISET

🏆 Det blev stående ovationer i Europaparlamentet när det den 29 oktober tillkännagavs att den fängslade saudiarabiska bloggaren **Raif Badawi** tilldelas årets Sacharovpris. Priset, uppkallat efter den

sovjetiske dissidenten Andrej Sacharov, delades första gången ut 1988 och gick till den då fängslade ANC-ledaren **Nelson Mandela** i Sydafrika.

Raif Badawi grundade Saudiska liberaler och senare ett liberalt forum på internet för diskussion om religion och politik i Saudiarabien. År 2008 greps han och förhördes, misstänkt för apostasi, ett brott som kan ge dödsstraff. Han har sedan fått utreseförbud och fått sina banktillgångar frysta.

EU-parlamentet konstaterar att Raif Badawi modigt fortsatte

att lägga fram sina moderata och liberala åsikter och bland annat försvarat yttrande- och tankefrihet och uppmanat till ett samhälle där olika åsikter tillåts.

Raif Badawi åtalades år 2012 och år 2014 skärptes straffet till tio års fängelse för blasfemiska inlägg på nätet. Förutom fängelsestraffet fick han ett bötesstraff på nästan två miljoner kronor och 1 000 piskrapp. I januari verkställdes den första delen av spöstraffet då han fick 50 piskrapp utanför en moské i Jeddah inför hundratals åskådare. Det ledde till en internationell proteststorm och han har inte piskats sedan dess.

Europaparlamentets ordförande, **Martin Schulz**, uppmanade kungen i Saudiarabien att frige Raif Badawi så att denne kan hämta sitt pris. Raif Badawis hustru, **Ensaf Haidar**, och parets tre barn lever numera i exil i Kanada.

ULF B ANDERSSON

FOTO: WIKIPEDIA

Raif Badawi

Amnesty Press har fått en rad brev och därtill har kritik framförts på tidningens Facebooksida mot reportaget "Turkiet dränker Edens lustgård" i nummer 3/2015. Här publicerar vi ett av inläggen och ett svar från Bitte Hammargren.

Red.

Missvisande reportage

Har precis läst Amnesty Press nummer 3/2015 och jag reagerade starkt på Bitte Hammargrens reportage: "Turkiet dränker Edens Lustgård". Det innehåller missvisande information till oss läsare och ger även ger en känsla av historieförfalskning när jag läste artikeln.

Man nämner exempelvis att det fram till 1980-talet fanns många assyrier i Hasankeyf men att dessa emigrerat och att området idag domineras av kurder. Vad man utesluter i detta är

1. Staden faktiskt är assyrisk, staden grundades alltså av assyrier vilket även namnet på staden bevisar. Hasankeyf (Hasno Keyfo) betyder stenfästning på assyriska.
2. Att kurder idag dominerar området beror på folkmordet 1915 på assyrier, armenier och pontiska greker och faktum är att kurder deltog i folkmordet tillsammans med turkar i området och att de på så vis tog över området. De assyriska överlevarna valde att emigrera eftersom de inte kunde bo kvar med det fortsatta förtrycket som minoritet men också på grund av hemska minnen till följd av folkmordet.

I ett mycket senare skede i reportaget nämns folkmordet men man nämner inte kurderna som förövare vilket även där ger en känsla av historieförfalskning då man därmed utesluter en viktig del av folkmordet på assyrierna, armenierna och pontiska greker. Inte utesluter man exempelvis förövarna när man talar om Förintelsen?

Det behöver inte betyda att man anklagar dagens kurder och turkar men det är viktigt att man

inte utesluter och vinklar information. Särskilt viktigt är det att nämna fokmordet i rätt sammanhang och alla förövare, inte minst när man talar om sydöstra Turkiet där Hasno Keyfo ligger eftersom det är där som det nästan uteslutande var kurder som genomförde folkmordet. Pakten som kurdiska klanledare i området hade med turkarna var just att om kurderna lyckades rensa områdena på kristna så skulle kurderna få områdena.

Amnesty Press bidrar med detta reportage till historieförfalskning, spridning av felaktigt och missledande information. Ni legitimerar folkmordet och glorifierar förövare av folkmordet 1915 genom att mörklägga information samt att indirekt antyda att kurderna är ägarna av områdena samtidigt som man utesluter ursprungsbefolkningen assyrier.

Läs mer om assyriernas forntida historia och geografiska läge och det assyriska folkmordet: www.ancient.eu/assyria/

Vittnesmål om folkmordet, av barnbarn till överlevare, finns på: www.hujada.com/article.php?ar=2625

Med vänlig hälsning

Jenny Orahim

Läsvärd!

Så trevlig er tidskrift har blivit. Och läsvärd! Tack! Sonja Werner

PASSAR PÅ KAFFEBORDET

Va' fin Amnesty Press har blivit. Tack för det! Nu kan man ha den på kaffebordet där den gör sig lika fin som alla andra tidningar. Tidigare hamnade den alltid längst ner i högen (så platt), nu hamnar den överst (med sitt lite mindre format) och därmed gör den större nytta. Nu läser folk den!. Lovisa Prodenius

"Hej! För första gången gör jag mer än att halvhjärtat bläddra i Amnesty Press. Vilket lyft! Inte en dag för tidigt! Bra jobbat!"

Nicholas Burman, Lund

SVAR: Reportaget "Turkiet dränker Edens lustgård" handlar om hur kontrollen av vatten – i detta fallet Tigris – ger makt. Det är inte ett reportage om ungturkarnas folkmord på armenier och syrianer/assyrier, i vilket det även fanns kurdiska förövare.

Under arbetet med reportaget träffade vi kurder i Tigrisdalen, som har släktingar i Sverige som är assyrier/syrianer. Det är kurder som är medvetna om att deras förfäder var kristna före folkmordet under första världskriget.

Enligt lokala källor levde fler kristna än muslimer i Hasankeyf före ungturkarnas folkmord på armenier och syrianer/assyrier för hundra år sedan, vilket framgår av reportaget. I Hasankeyf finns kyrkor och kapell inhuggna i bergen.

Möjligheten att lyfta fram befolkningsförhållanden i Hasankeyf genom olika epoker samt att utforska platsens rika historia genom årtusenden skulle underlättas om Turkiet förde upp staden på UNESCO:s världsarvslista – i stället för att dränka tolv mil av Tigrisdalen när Ilisu-dammen är klar.

Bitte Hammargren

Till minne av Anna Dahlbäck

Den 1 oktober avled vår vän, aktivistkollega och förebild Anna Dahlbäck i en ålder av 41 år.

Anna har med sitt engagemang, envishet och värme betytt otroligt mycket för arbetet för mänskliga rättigheter, för Amnesty som organisation och för oss som hade förmånen att känna henne och inspireras av henne.

I 25 år kämpade Anna, med oförminskad intensitet, för att förebygga, förhindra och protestera mot grova kränkningar av mänskliga rättigheter. Anna började sitt Amnestyengagemang redan 1990, när hon som sextonåring bildade en Amnestygrupp vid sin gymnasieskola. Hon har sedan dess, genom sina många olika uppdrag inom organisationen och genom sitt starka engagemang i stora som små frågor, varit en ovärderlig kraft i arbetet för mänskliga rättigheter.

Genom gruppen för internationella straffrättsliga frågor (före detta ICC-gruppen) har Anna varit drivande i Amnestys arbete för rättssäkerhet och mot straffrihet för krigsförbrytare.

Anna kombinerade sina stora juridiska kunskaper med ett starkt engagemang och en beundransvärd envishet för att åstadkomma viktiga förändringar. Hennes kritik mot Sveriges oförmåga att lagföra krigsförbrytare bidrog med stor sannolikhet till att Sverige införde en ny lag om straffansvar för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser samt att vi de senaste åren har fått se de första åtalerna för folkmord i svensk domstol.

En fråga som Anna särskilt kämpade för de senaste åren var införandet av ett särskilt tortyrbrott i svensk rätt. I september 2015 gav det mångåriga påverkansarbetet äntligen resultat när en utredning som överlämnades till regeringen föreslog en lagändring.

FOTO: HANNA HALLONSTEN

Anna lämnade få personer oberörda. Hennes starka rättspatos präglade alla sammanhang som Anna var del av. Hon väjde aldrig för en svår fråga, tog alltid debatten och var aldrig rädd för att vara obekvämt. Det fanns inga floskler eller ogenomtänkta förslag som undkom Annas ifrågasättande blick. Det fanns inga hierarkier eller samhällspositioner som hindrade Anna från att ställa en obekvämt fråga. Det gällde såväl på Amnestys årsmöten, i diskussioner med kompisar på sociala medier som i debatter med politiker.

I gruppen minns vi särskilt Annas värme och humor. Hon hade en förmåga att se, inkludera och lyfta människor. Anna fick oss alla att känna oss välkomna och viktiga i arbetet för mänskliga rättigheter.

Annas kraft och mod gjorde att världen kändes lite ljusare och lite mer hoppfull. Hon lämnar en stor saknad efter sig. Det är vårt ansvar att låta hennes engagemang och energi leva vidare i ett fortsatt modigt arbete för mänskliga rättigheter. ■■■

Hanna Hallonsten, Ida Lönneborg, Lise Bergh, Golshanak Fatahian, Ida Lundborg, Frida Henkow, Viktor Swartz och Fredrik Sandberg, Gruppen för internationella straffrättsliga frågor.

SEPTEMBER 2014. Anna Dahlbäck (till höger) firar med sin Amnestygrupp att regeringen tillsatt en utredning om ett särskilt tortyrbrott i svensk rätt. Till vänster Ida Lönneborg.

FATTA PENNAN

VARJE ÅR UTFÄRDAR Amnesty International hundratals blyxtaktioner. Det kan handla om samvetsfångar som har fängslats, dödsdömda fångar där en avrättning är nära

förestående, repressiva eller diskriminerande lagar som är på väg att införas eller tvångsvräkningar som kan stoppas. Amnesty Press väljer ut tre fall i varje nummer.

Tio års fängelse för MR-aktivist

DEN 19 OKTOBER dömdes den saudiarabiska människorättsförfattaren **Abdulkarim al-Khoder** till tio års fängelse av en specialdomstol för säkerhets- och terrorisåtal. Abdulkarim al-Khoder är en av grundarna av ACPRA, en förening för medborgerliga och politiska rättigheter och han anklagades för "uppvigling till oordning genom uppmaning till demonstrationer", bildande av otyllåten organisation och "förömläppning av rättsmyndigheterna".

SKRIV TILL:

His Majesty King Salman bin Abdul Aziz Al Saud
The Custodian of the two Holy Mosques
Office of His Majesty the King
Royal Court, Riyadh
Saudiarabien
Twitter: @KingSalman

Your Majesty,
May I express my concerns upon learning that human rights defender Dr Abdulkareem al-Khoder has been resentenced under the 2014 counter-terror law to 10 years in prison followed by a 10-year travel ban.

I call on Your Majesty to release him immediately and unconditionally as he is a prisoner of conscience, held solely for peacefully exercising his rights to freedom of expression, association and assembly.

Moreover, I urge Your Majesty to ensure that Dr al-Khoder's conviction and sentence are quashed.

Respectfully yours,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 23 december.

14 åtalpunkter för inlägg på Facebook

I MALAYSIA HAR en federal domstol slagit fast att 1948 års uppviglingslag ifrånsätter den brittiska kolonialtiden inte strider mot författningen. Enbart i år har omkring 100 personer gripits, åtalats eller undersökts för brott mot lagen. Den 13 oktober väcktes åtal på 14 punkter mot **Khalid Ismath**, medlem i socialistpartiet PSM, för att förömläppat kungafamiljen i delstaten Johor. Anledningen var inlägg Khalid Ismath hade gjort på Facebook. Han har nekats borgen och sitter i häkte.

SKRIV TILL:

Prime Minister
Datuk Seri Najib Tun Razak
Prime Minister's Office of Malaysia,
Main Block, Perdana Putra Building,
62502 Putrajaya, Malaysia
Fax: +60 0 3 8888 3444
E-post: ppm@pmo.gov.my

Your Excellency,
Allow me to express my concerns in the following case.

I call on Your Excellency to release immediately and unconditionally Khalid Ismath, a prisoner of conscience who has been detained solely for the peaceful exercise of his right to freedom of expression.

I also ask for assurances that he is not subjected to torture or other ill-treatment during his detention.

In closing, I urge that the Sedition Act be repealed without delay and that all other laws which restrict the right to freedom of expression be reviewed and amended to bring them into compliance with international human rights law and standards.

Respectfully yours,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 23 december.

Ett års fängelse för sönderriven bild

ZAINAB AL-KHAWAJA har fått sin fängelsedom sänkt från tre år till ett år för att ha rivit sönder en bild av Bahrains kung. Om hon inte betalar en bötessumma på 3 000 dinarer (cirka 72 000 kronor) förlängs straffet med 18 månader. Zainab al-Khawaja var inte närvarande vid rättegången. Om hon fängslas kommer Amnesty att betrakta henne som samvetsfånge. Ytterligare tre åtal mot henne är på gång. Hon har tillbringat 18 månader i fängelse sedan protesterna i Bahrain inleddes år 2011. Hennes far, **Abdulhadi al-Khawaja**, grundare av MR-organisation BCHR, är dömd till livstids fängelse.

SKRIV TILL:

King Shaikh Hamad bin 'Issa Al Khalifa
Office of His Majesty the King
P.O. Box 555, Rifa'a Palace,
al-Manama, Bahrain
Fax: +973 1766 4587

Your Majesty,
May I draw Your Majesty's attention to my concerns regarding Zainab Al-Khawaja.

I have learned that Zainab Al-Khawaja's three-year prison sentence has been reduced on appeal to one year and a large fine; if she does not pay the fine, her prison sentence will be extended by a further 18 months.

I hereby urge Your Majesty to quash all of Zainab Al-Khawaja's convictions, which arise solely from her peaceful exercise of her right to freedom of expression.

Respectfully yours,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 23 december.

Ovanstående vädjandebrev finns också på amnestypress.se (längst upp i högra hörnet).

SKAFFA DIG EN RÖDGRÖN HELGTIDNING

ETC är nyhetsmagasinet som varje vecka gör dig lite smartare. Med ledare av Maria-Pia Boëthius, fördjupande reportage och intervjuer där människor verkligen får prata till punkt. Här finns plats för nyhetssvep, granskningar, debatter och fotografi i generöst format.

ETC har funnits sedan 1976 och är Sveriges största röda samhällsmagasin för en grönare värld. Magasinet kommer ut en gång i veckan, året runt, och når över femtiotusen läsare. Det är kanske dags för dig att följa med på tåget?

Skicka in talongen nedan eller teckna prenumeration direkt via www.etc.se/prenumerera

ETC helgtidning

- Jag beställer **ett helår** med ETC för 750 kr
 Jag beställer **ett halvår** med ETC för 380 kr
 Autogiro för 63 kr/månad

FÖR- EFTERNAMN

GATUADRESS

POSTADRESS

TELEFONNUMMER

E-POSTADRESS

ETC
BETALAR
PORTOT

ETC

SVARSPOST 110 216 400
110 04 Stockholm

"VARJE GÅNG TROR JAG ATT DET ÄR SLUT"

NY PODCAST-SERIE OM ATT FLY SITT LAND

Tillsammans med sina två bröder flydde 23-årige Jihad från Syrien. I vår podcast berättar han om sin dramatiska flykt – över Medelhavet, genom Europa till Sverige. I tre avsnitt får vi höra om uppväxten i Syrien, upproret, kriget och flykten.

LYSSNA PÅ PODDEN PÅ ITUNES, ACAST ELLER I APPARNA PODCASTER/PODKICKER!

AMNESTY
INTERNATIONAL

Du vinner när dina grannar gör det

När en lottköpare i postnumret vinner, då vinner också alla andra som har en lott. Några som alltid vinner är Amnesty och övriga 52 ideella organisationer som delar på överskottet.

Varje fredag året om blir en person i Sverige miljonär och alla grannar i postnumret vinner 10 000 eller 100 000 kr – per lott!

Tidernas största GrannYra

Tre gånger per år har du dessutom chans att vinna i GrannYran. Nu när det är 10 år sedan Lotteriet

startade firar vi det med tidernas största GrannYra med 172 skattefria miljoner i vinstpotten.

Över 16 miljoner vinster

Sedan PostkodLotteriet startade år 2005 har vi delat ut över 16 miljoner vinster värda en bra bit över 9 miljarder kronor.

Gå in på www.stodlinjen.se om du eller en anhörig spelar för mycket.

postkodlotteriet.se

Skriv för frihet!

ETT ENDA BREV KAN INTE FÖRÄNDRA VÄRLDEN, MEN TILLSAMMANS KAN VI FÖRÄNDRA ALLT FÖR NÅGON.

TEODORA DEL CARMEN VÁSQUEZ
EL SALVADOR

**FÖDDE ETT DÖTT BARN
– DÖMDES TILL 30 ÅRS FÄNGELSE FÖR MORD**

Teodora var höggravid och befann sig på sin arbetsplats när hon fick svåra smärtor. Hon bad om ambulans, svimmade upprepade gånger och hittades medvetslös utanför en toalett, där hennes barn låg dödfött. Teodora arresterades för mord och dömdes 2008 till 30 års fängelse.

AMNESTY KRÄVER:

- ATT TEODORA DEL CARMEN VÁSQUEZ FRIGES.
- ATT ALLA ANDRA KVINNOR SOM FÄNGSLATS PÅ GRUND AV GRAVIDITETSRELATERADE KOMPLIKATIONER FRIGES.

PHYOE PHYOE AUNG
BURMA

**LEDDE FREDLIGA PROTESTER – FÄNGSLADES
OCH RISKERAR NIO ÅRS FÄNGELSE**

Phyo Phyo var studentledare när hon fängslades av politiska skäl 2008. Under 2014 spelade hon en viktig roll under studentprotester mot utbildningssystemet. I mars 2015 ingrep polis i samband med nya protester och nu riskerar hon mer än nio års fängelse.

AMNESTY KRÄVER:

- ATT PHYOE PHYOE AUNG OCH ANDRA STUDENTER SOM FÄNGSLATS FÖR ATT HA DELTAGIT I FREDLIGA PROTESTER SKA FRIGES.
- ATT SAMTLIGA FÄNGSLADE STUDENTER FÅR TRÄFFA ADVOKATER OCH SINA FAMILJER.

FLICKOR TVINGADE TILL GIFTERMÅL
BURKINA FASO

**BORDE GÅ I SKOLAN – TVINGAS BLI FRUAR
OCH MAMMOR TROTS ATT DE ÄR BARN**

I Burkina Faso tvingas hundratusentals flickor till tidiga äktenskap. Vissa tvingas gifta sig redan vid 11 års ålder och Amnesty beräknar att hälften av alla flickor giftas bort innan de fyllt 18 år. Flickorna förväntas föda barn utan hänsyn till de risker en graviditet i tidig ålder innebär. De nekas rätten att senare i livet själva fatta beslut om det mest grundläggande: vem de vill leva med, om och när de vill ha barn.

AMNESTY KRÄVER:

- ATT BURKINA FASO RESPEKTERAR SIN EGEN LAGSTIFTNING SOM FÖRBJUDER TVANGS- OCH BARNÄKTENSKAP.
- ATT OFFER FÖR TVANGSÄKTENSKAP OCH TIDIGA GIFTERMÅL GARANTERAS SKYDD OCH SÄKERT BOENDE.

MUHAMMAD BEKZHANOV
UZBEKISTAN

**REGIMKRITISK JOURNALIST – TORTERADES
OCH DÖMDES TILL 15 ÅRS FÄNGELSE**

Muhammad, redaktör för en tidning kopplad till oppositionen, flydde 1993 sitt land efter hot och trakasserier. 1999 tvingades han tillbaka och fängslades för inblandning i ett bombattentat. Han torterades tills han "erkände" och dömdes till 15 års fängelse. Straffet har därtill förlängts med fyra år och åtta månader.

AMNESTY KRÄVER:

- ATT MUHAMMAD BEKZHANOV FRIGES.
- ATT UPPGIFTERNA OM TORTYR UTREDS OCH ATT DE ANSVARIGA STÄLLS INFÖR RÄTTA.

ZULKIFLEE ANWAR "ZUNAR" ULHAQUE
MALAYSIA

SERIETECKNARE KRITISERADE RÄTTSVÄSENDET – RISKERAR 43 ÅRS FÄNGELSE

Zunar är känd för sin satir mot korruption och valfusk. Nu åtalas han för tweets där han kritiserat rättsväsendet och riskerar 43 års fängelse. Zunar har även tidigare hotats, arresterats och fängslats. Regeringen anser att teckningarna är "skadliga för den allmänna ordningen".

AMNESTY KRÄVER:

- ATT ÅTALET MOT ZUNAR LÄGGS NER.
- ATT MALAYSIA AVSKAFFAR "UPPVIGLINGSLAGEN" OCH ANDRA LAGAR SOM STRIDER MOT YTTRANDEFRIHETEN.

Just nu skriver hundratusentals människor över hela världen brev, vykort och sms för att ge hopp och skapa förändring i andra människors liv. När alla skriver samtidigt får protesterna stort genomslag och vi visar att världen ser på.

LÄS MER OCH AGERA PÅ
AMNESTY.SE/SKRIV

AMNESTY
INTERNATIONAL

HÄLSNINGAR TILL FÅNGAR

UZBEKISTAN - SALIDZHON ABDURAKHMANOV

Samvetsfången Salidzhon Abdurakhmanov fängslades 2008 för droginnehav. Hans familjemedlemmar tror att åtalet var påhittat för att straffa honom för hans arbete för mänskliga rättigheter och som journalist. Salidzhon är ordförande för en registrerad icke-statlig människorättsorganisation och en av de få oberoende journalisterna kvar i landet som skriver om situationen i Karakalpakstan. Han dömdes till tio års fängelse efter en inkorrekt rättegång.

Skriv en hälsning:
Shukurdzhon Abdurakhmanova
3 Mahallya Committee
Village Tulkin
Amudarja Region
743011 Karakalpakstan
Uzbekistan

RYSSLAND - YEVGENIY VITISHKO

Yevgeniy Vitishko är miljöaktivist och en av nyckelfigurerna i miljöorganisationen Environmental Watch for the North Caucasus (EWNC). Han är en samvetsfånge som fängslats för sin fredliga aktivism. Yevgeniy har i tio års tid varit involverad i kampanjer för att skydda den lokala naturen och bland annat lyft miljöskador i samband med de olympiska spelen i Ryssland 2014.

Skriv en hälsning:
Vitishko Yevgeniy Gennadiyevich
393355 Tambovskaja Oblast, Kirsanovskiy raion,
pos. Sadovyi, ul. Zelenaja, d.11,
FKU KP-2
Russia

IRAN - ABOLFAZL ABEDINI NASR

Abolfazl Abedini Nasr är en frilansjournalist och människorättsaktivist som arresterades en kort tid efter det omdebatterade iranska presidentvalet 2009. Han är en samvetsfånge som fängslats för att ha använt sin yttrande- och mötesfrihet. Abolfazl lider av problem med hjärtat och behöver löpande sjukvård.

Skriv en hälsning:
Abolfazl Abedini Nasr
Karoun Prison
Moalem Blvd
Ahvaz
Iran

KINA - SU CHANGLAN

Kvinnorättsaktivisten Su Changlan står inför ett 15 års långt fängelsestraff efter att ha blivit arresterad för "anstiftan till omstörtande verksamhet" i december 2014. Det tros vara ett resultat av ett inlägg på internet där Su Changlan uttryckte åsikter för demokrativänliga protester i Hongkong och på grund av hennes aktivism för kvinnors rättigheter. Hon riskerar tortyr i fängelset.

Skriv en hälsning:
Su Changlan
Nanghai District Detention Centre
Shishan Zhaoda Management Zone
Foshanshi
Guangdongsheng
People's Republic of China

USA - CHELSEA MANNING

Chelsea Manning, från den amerikanska armén, blev under 2013 dömd till 35 års militärfängelse. Hon är soldaten som läckte hemsligstämplat material från regeringen till webbsidan Wikileaks. En del av det material som Manning läckte pekade ut potentiella brott mot mänskliga rättigheter och delar av internationell humanitär lag som begicks av bland annat amerikanska trupper utomlands och CIA i deras arbete mot terrorism.

Skriv en hälsning:
Chelsea E Manning 89289
1300 North Warehouse Road
Fort Leavenworth, Kansas 66027-2304
USA

DITT ENGAGEMANG FÅR STOCKHOLMSDISTRIKTET ATT VÄXA

STOCKHOLMSDISTRIKTET strävar efter att ta tillvara på varje individs engagemang och att ge människor en möjlighet att påverka, få ny kunskap samt att utveckla sig själva. Att vara med och arbeta för att de mänskliga rättigheterna ska gälla alla och alltid, tycker vi ska både vara enkelt och roligt!

I DAG FINNS det ca 25 stycken grupper i distriktet och 15 ungdomsgrupper. Det finns en bred täckning på områden för våra engagerade att arbeta inom i grupperna, men vi behöver bli fler i arbetet för mänskliga rättigheter!

GRUPPERNA I STOCKHOLM genomför flera olika aktioner, arrangerar och deltar på olika events. Bokbord på Världens längsta bokbord, seminarier under Stockholm Pride, Dansa för mänskliga rättigheter, Filmfestival och förvarsbesök är några av alla aktiviteter som våra grupper genomför. Flera grupper arbetar även med samvetsfångar genom brevskrivning och petitioner som sedan skickas till makt-havare runt om i världen.

Vill du veta mer om oss och arbetet som görs i Stockholm så är du välkommen att höra av dig till oss, hälsar Amnesty Stockholms distriktsstyrelse.
Mail: info.stockholm@mail.amnesty.se

Kolla gärna in vår hemsida med mer info om våra grupper:
<http://kontakt.amnesty.se/stockholm/>
Vi finns även på Facebook med info om våra kommande aktiviteter. Sök på: Amnesty International Stockholm

EN LÅNGSIKTIG RIKTNING TAR FORM

En av de frågor som nu till vintern ligger högst upp på styrelsens agenda är den nya långsiktiga riktningen som vi i svenska Amnesty ska besluta om nästa år.

På global nivå har Amnesty infört ett nytt system med strategiska mål som beskriver hur vi ska prioritera vårt arbete de kommande fyra åren. I svenska sektionen har vi tagit tillfället i akt att se över hur vi planerar vår verksamhet här i Sverige. För att gå i takt med den internationella rörelsen arbetar vi nu med att utveckla en modell som också den bygger på fyraårsplaner, med fyraåriga strategier som konkretiseras i verksamhetsplaner. En del långsiktiga frågor om hur svenska sektionen vill arbeta och vilken organisation svenska sektionen vill vara rymmer inte i de fyraåriga planerna. De kommer istället att presenteras i en långsiktig riktning som sträcker sig tolv år framåt i tiden. Den långsiktiga riktningen kommer att utgöra en utgångspunkt och ett ramverk för svenska sektionens samtliga fyraårs- och ettårsplaner till och med 2027.

För en medlemsstyrd organisation som Amnesty är det viktigt att medlemmarna kan vara med och påverka hur Amnesty utvecklas och arbetar. Därför är en central aspekt av det nya planeringssystemet att öka transparensen så att alla medlemmar ska kunna ta del av hur planerna ser ut, när det går att påverka olika frågor och när besluten fattas. Eftersom en stor del av verksamheten kommer att utvecklas och beslutas om med den långsiktiga riktningen som utgångspunkt, är det också viktigt att den långsiktiga riktningen är väl förankrad bland medlemmar och aktivister. Detta förankringsarbete har nu kommit ganska långt. Sektionens

medlemmar har kunnat delta i workshops på både årsmötet, aktivistseminariet och verksamhetsmötet, svara på enkäter och diskussionsfrågor och det har tillsatts en referensgrupp med representanter från olika delar av organisationen.

Utifrån de fyra vägval styrelsen ursprungligen formulerade om prioriteringar, aktivism, lokal relevans och medlemsdemokrati har diskussionen blommat ut och många både små och stora tankar har stötts och blötts i olika forum. Hur ska vi bäst ta tillvara våra medlemmars kompetens och få fler att delta i våra aktiviteter? Hur ska vi kunna växa och bli en än starkare röst för mänskliga rättigheter? Behöver vi bli snabbare och våga vara mer modiga för att få mer genomslag, eller skulle det innebära en risk för vår trovärdighet? Och hur ska vi se på att arbeta med frågor här i Sverige, är det nödvändigt för att fortsätta vara relevanta eller bör vi prioritera på andra sätt?

Arbetet är ännu inte klart och det finns fortfarande fler chanser för dig att påverka. Strax efter årsskiftet kommer ett första utkast att diskuteras i styrelsen och i februari får distrikt och grupper chans att komma med synpunkter. Därefter kommer årsmötet i maj 2016 att besluta om den svenska sektionens första långsiktiga riktning som sträcker sig fram till 2027.

Ta gärna kontakt med ditt distrikt för att delta i processen, kontaktuppgifter hittar du här: <http://kontakt.amnesty.se/>

Mer information om den långsiktiga riktningen kan du läsa här: <http://www.amnesty.se/2027>

LARS GÄFVERT, STYRELSELEDAMOT

STYRELSENS HÖRNA

SVENSKA SEKTIONENS ÅRSBERÄTTELSE
MED ÅRSREDOVISNING

AMNESTY INTERNATIONAL ÅRSRAPPORT

BESTÄLLNINGSKUPONG

Beställ Amnestys årsrapport 2014/2015.

Rapporten beskriver människorättssituationen i 160 länder och innehåller även sammanfattningar för varje världsdel. Kostnad 200 kr + porto.

Ja, jag beställer Amnestys årsrapport

Ja, jag beställer svenska sektionens årsredovisning 2014.

Vi skickar den mot portokostnad.

Ja, jag vill prenumnera på Amnesty Press.

4 nr per år kostar 200 kr. Skicka mig ett inbetalningskort. Som medlem får du Amnesty Press automatiskt.

FÖR- OCH EFTERNAMN:

ADRESS:

POSTNUMMER OCH ORT:

TELEFONNUMMER:

Beställ via e-post: distributionen@amnesty.se eller skicka in kupongen i ett kuvert till Amnesty International, svarspost 110 610 800, box 4719, 116 92 Stockholm

DIN RÖST ÄR VIKTIG!

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA AMNESTYS ÅRSMÖTE 2016

I HALMSTAD 13-15 MAJ!

Nu välkomnar vi dig som medlem att vara med och leda världens största människorättsorganisation framåt tillsammans med andra engagerade medlemmar. Lyssna till intressanta och spännande föreläsare inom MR-området, diskutera brännande frågor och lär dig mer om vad det innebär att vara del av en gräsrotsrörelse. **Det enda som krävs för att delta är att du är medlem.**

VAR MED OCH DISKUTERA - VAR ÄR AMNESTY 2027?

Nästa årsmöte är extra spännande, då beslutar vi om riktningen för de kommande tolv åren.

DIN CHANS ATT PÅVERKA!

Genom att skriva en motion kan du påverka vilka frågor som diskuteras. Skicka din motion till arsmotet@amnesty.se.

MOTIONSSTOPP: 19 FEBRUARI 2016

NOMINERA NÅGON TILL ETT FÖRTROENDEUPPDRAG!

Kanske känner du någon som skulle passa i sektionstyrelsen, Amnestyfondens styrelse eller i granskningskommittén. Läs valberedningens kravprofiler på medlem.amnesty.se och skicka din nominering till valberedningen@amnesty.se.

NOMINERINGSSTOPP: 4 MARS 2016

TA AMNESTYBUSSEN!

Från några större städer kommer det att gå Amnestybussar direkt till Gullbrannagården utanför Halmstad. Möte och boende nära havet med barnpassning och sysselsättning för hela familjen! En kallelse med mer information kommer i början av februari.

AMNESTY
INTERNATIONAL

Vill du leda svenska Amnesty?

Brinner du för mänskliga rättigheter? Har du god analytisk och strategisk förmåga? Är du van vid lite mer avancerade texter och att argumentera?

Svenska Amnestys valberedning söker kandidater inför förtroendevalen i maj 2016 – och vi behöver din hjälp! Valberedningen söker kandidater till sektionstyrelsen, Amnestyfondens styrelse och Granskningskommittén.

Du kan läsa mer på Amnestys hemsida:
amnesty.se/kandidat

Vi ser fram emot att höra av dig som är intresserad av något eller flera av uppdragen, men också från dig som vill tipsa om personer som du tycker kan passa!

Kontakta valberedningen på valberedningen@amnesty.se senast den 3 januari 2016.

Timeline About Photos Likes Videos

Liked Message

NU FINNS AMNESTY PRESS
PÅ FACEBOOK!

POSTTIDNING B

Avsändare:
Amnesty International
Box 4719
116 92 Stockholm

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med den nya adressen
på baksidan (ej adressidan):

ANNONS

TRÄFFA AMNESTY I VINTER

SKRIV FÖR FRIHET

Just nu skriver 100 000-tals människor i närmare 80 länder för att ge hopp och skapa förändring i andra människors liv. Genom brev, vykort och sms protesterar vi mot människorättsövergrepp. Under perioden **9 november - 13 december** kan du träffa Amnesty-

grupper runt om i Sverige och delta i kampanjen. Läs om var och när du kan träffa oss i Amnestys kalendarium på amnesty.se. Du kan också agera i kampanjen på amnesty.se/skriv

Skriv för frihet!

ÄR DU INTRESSERAD AV FLYKTINGARS RÄTTIGHETER?

Då är du som är medlem välkommen att gå Amnestys utbildning "Asylrätt och Amnestys arbete med flyktingar och migranter"!

Utbildningen, som är två dagar lång, hålls på helger ett par gånger per termin på olika orter i Sverige. Vi går bland annat igenom:

- flyktingsituationen i världen och den internationella flyktingrätten
- EU och det gemensamma europeiska asylsystemet
- asylprocessen och vad som händer när man söker asyl i Sverige
- hur Amnesty arbetar med flyktingar och migranter, internationellt och i den svenska sektionen.

Utbildningen är kostnadsfri och kaffe/te samt lunch serveras båda dagarna. Du får själv stå för eventuell resa och uppehälle.

Detaljer och information om hur du anmäler dig finns i kalendariet på www.amnesty.se. Om du har några frågor får du gärna höra av dig till Madelaine Seidlitz, jurist flykting, migration och folkrätt, på **070-744 08 77** eller madelaine.seidlitz@amnesty.se

PLATS Malmö 30-31 januari
Umeå 12-13 mars

TID Start klockan 11.00 på lördagarna,
avslutas klockan 15:00 på söndagarna.